

עֲזָרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר

זֹהַר הַשַּׁבָּת

פְּרָשֵׁת תּוֹלְדוֹת

תּוֹכַן הַסֵּפֶר:

- א. עֲרֻכָּה שֶׁל שָׁעָה.
- ב. שַׁבָּת בּוֹ תָּשׁוּב.
- ג. אֹרֶז הַזֹּהַר מִחֶלֶק.
- ד. זֹהַר עַל מַעֲלַת וְשִׁמְרֵת הַשַּׁבָּת וַיָּמִים טוֹבִים.
- ה. הַשַּׁבָּת בְּיִשְׂרָאֵל כְּהִלְכָתָהּ, כּוֹלֵל כָּל מַאֲמָרֵי חַז"ל זֹהַר וּמְדַרְשֵׁים עַל הַשַּׁבָּת.
- ו. שְׁלַחַן עֲרוּךְ הַלְכוֹת שַׁבָּת מִחֲבֵר וּרַמ"א מִחֶלֶק לְכָל שַׁבָּתוֹת הַשָּׁנָה.
- ז. סְפֹרֵי הַזֹּהַר, סְפֹרֵים מִיְחָדִים מְלַקְטִים מְכַל סֵפֶר הַזֹּהַר, לְסֵפֶר לִילָדִים בְּשֻׁלְחַן הַשַּׁבָּת, וּפְנֵי יְרוּיָחוֹ בְּסַעֲוֹדָה מְאֹה מְלִיּוֹן שָׁנָה תּוֹרָה בְּכָל סַעֲוֹדָה שֶׁל שַׁבָּת.
- ח. סְפֹר מְדָהִים בְּהַמְשִׁכִּים מִשְׁנֵי בַעֲלֵי תְּשׁוּבָה בַעֲדֵי קְרֵאָקָא.
- ט. מְזָכָה הַרְבֵּים כְּהִלְכָתָהּ.
- י. אֲגָרוֹת הַזֹּהַר.

סֵפֶר קְדוֹשׁ זֶה מְסַגֵּל לְאַהֲבַת הַשָּׁמַיִם וַיְרֵאֵת שָׁמַיִם טְהוֹרָה, וְלִלְמוֹד מְקַדְּשֵׁת וְצַדִּיקָת רַבּוֹתֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים חַכְמֵי הַזֹּהַר, הַסּוֹד וְהַנְּסֻתָר, וְלְהַתְקַשֵּׁר לְנִשְׁמַת הַרְשָׁב"י וְרַבֵּי אֶלְעָזָר בְּנוֹ זִיעַ"א.

וַיֵּצֵא לָאוֹר עַל יְדֵי "מְפַעֵל הַזֹּהַר הָעוֹלָמִי"

בַּעֲיָה"ק בֵּית שְׁמֵשׁ תּוֹכֵב"א

תְּשַׁרֵּי תַשַּׁע"א לַפ"ק

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי
בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,
ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א
וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים
ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

לקנות הספרים במחיר מסובסד:
אצל חנות הספרים של ר' פנחס ראובן הי"ו
ברחוב השומר 74 בני ברק

או אצל "מפעל הזוהר העולמי"
רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8
Ramat Beth Shemesh 99093, Israel
Tel: 054-843-6784 / fax: 02-995-1300

hazohar.com@gmail.com

תּוֹכַן הָעֵנִינִים

- ד.....הַטִּיבָה ה' לְטוֹבִים.....
- ד.....הַתְּנַצְלוֹת הַמוֹצָיִים לְאוֹר.....
- ה.....עֲרֶכְהָ שֶׁל שְׁעָה.....
- ז.....הַסְּכָמוֹת וּמִכְתָּבִים (הַמְּשֻׁךְ).....
- ט.....שְׁלַחַן עֲרוּךְ הַלְכוֹת שְׁבֵת מְחַבֵּר וְרַמ"א.....
- י.....שְׁבֵת בּוֹ תְּשׁוּב.....
- יט.....אוֹר הַזְהָר הַמְּחַלֵּק.....
- יז.....זֶהָר עַל מַעְלַת וּשְׁמִירַת הַשְּׁבֵת וַיָּמִים טוֹבִים.....
- כ.....הַשְּׁבֵת בִּישְׂרָאֵל כְּהַלְכָתָה.....
- כג.....סְפוּרֵי הַזְהָר.....
- כה.....בְּעִיר קְרָאקָא.....
- כט.....מִזְכָּה הַרְבִּים כְּהַלְכָתָה.....
- לא.....אֲגָרוֹת הַזְהָר.....

הטיבה ה' לטובים

הספר הזה נדפס

בנדבנת הרה"ח מוהר"ר

חיים אברהם ישעיהו בן ביילא ושלמה

לרפואה שלימה במהרה

זכות התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי וחבורתו הקדושה
תעמוד לו למליץ יושר, שימלא ה' כל משאלות לבו לטובה
ולברכה, בבריות גופא, פרנסה בשפע וברוח, עושר וכבוד,
אריכות ימים ושנים טובים בבריאות השלימות, אכי"ר.

התנצלות המוציאים לאור

היות והשקענו עמל רב ודמים מרובים שיצא הספר לאור מבורר
ומנופה בלא שגיאות [לפי כוחותינו], ובכל זאת אמר נעים זמירות
ישראל שגיאות מי יבין, ואפשר שנשארו אי אלו טעויות הדפוס
וכדומה - לכן בקשתינו מכל לומד בספר באם ימצא טעות
להודיעינו, ותודה למפרע, כדי שנוכל לתקנו בהוצאה הבאה
בעזרת ה'.

הבעלות וכל הזכויות אינן שמורות למחבר

כל אחד יכול לשכפל, להעתיק, לצלם, להקליט, [וכל המעוניין
יכול לקבל הטקסט חינם], לאחסן במאגר מידע, לסדר או לקלוט
בכל דרך ובכל אמצאי אלקטרוני אופטי או מכני אחר - כל חלק
שהוא מהחומר בספר זה ובכל הספרים שהוצאנו לאור, הן ליחיד,
הן לשימוש מסחרי מכל סוג שהוא בחומר הכלול בספר זה מותר
ומצוה בהחלט בלא רשות מפורשת בכתב, ואם אחד מעוניין
להדפיס נעזור לו בכל כוחותינו להוציא לאור בפחות מדמי עלות
הספר.

עֲרֵכָה שֶׁל שָׁעָה

חֹדֶשׁ תִּשְׁרֵי תשע"א = 177

א) 771 בגימטריה = "ביאת משיח" = "אבינו שבשמיים" = "יחיה חיים טובים ומאושרים" [הכל רק על ידי למוד הזהר הקדוש]

ועת צרה = 771 היא ליעקב וממנה יושע. הכל תלוי בנו !!!

אצלך מתגלגלים יהלומים - תזהר שלא תחשוב שזה זכויות. באמריקה אומרים זמן זה כסף - אצלנו היהודים אומרים זמן זה חיים !!! אבל אף אחד לא יודע כמה באמת שווה הזמן שלו !!! ואיך אפשר להפך 5 דקות ליותר משמונה מליון שנה, וזה רק במשגי העולם הזה (מלבד העולם הבא ששם יש חיי נצח, עין לא ראתה אלקים וולתה יעשה למחפה לו) - עכשו תדע שכל דקה שווה לה יותר ממיליון וחצי שנה, ולא תבזבזו אף רגע - מי משגע חסר דעה שיורק עשירות בהישג יד.

אתה רוצה עושר? דין מפרסם ומצליח צמוד אליך - רופא ממחה שדואג שלא תהיה חולה שיתלווה אליך בכל שעות היממה - ברכה מבטחת לבנים צדיקים ונחת מהצאצאים - מזל טוב ומצלח כל ימי חייך - חיים ארכים טובים ומתקנים - שפע ברכה והצלחה בכל הענינים - מעתה כל יהודי יכול לזכות ולזכות.

הנחמדים מזהב ומפז רב ומתוקים מדבש ונפת צופים

ב) לא חרב העולם אלא בפשעה של תורה ולא חרבה ארץ ישראל אלא מפני פשעה של תורה, וכל הצרות הבאות על ישראל אינן אלא מפני פשעה של תורה שנאמר בפשע יעקב כל זאת (מיכה פרק א' פסוק ה') ... (אלהיו ווטא פ"א, מחזיק ברכה אות ה') ועל פן צריך האדם להשתדל מאד בכל מאמצי כוחו לצוד הזמן מהבלי העולם הזה ולעסוק בו בתורה בכל מה שאפשר לו כמו המציל אבנים טובות ומרגליות מזוטו של ים, וכמו שכתוב הנחמדים מזהב ומפז רב ומתוקים מדבש ונפת צופים, (תהילים פרק י"ט, י"א), (פ' החיים סימן קנ"ו סקי"א).

עֲרֵכָה שֶׁל שָׁעָה

ג) בואו חשבון !!! - מה שיהודי אחד יכול לזכות על ידי למוד הזהר בין בימות החול ובין בשבת קדש.

רבתינו הפליגו בשבחה וערפה של תורה הנלמדת בשבתות על פני זו הנלמדת

בימות החול, בלשון הזהר הקדוש (סוף פרשת "שלח-לה") - זכאה חולקיהון דכל אינון דמשתדלין באורייתא, יומא דשבתא משאר יומיו".
 מרנא הרי"ח הטוב, בספרו "בן איש חי" (פרשת שמות שנה שניה), כתב וזה לשונו: כתבו הפקבלים ז"ל: הדגול פעל הנעשה מעסק התורה ביום שבת, אף פעמים יותר מן הנעשה מעסק התורה של ימי החול. עכ"ל. ק. ובאורו: על פי מאמר חז"ל, דיומו של הקב"ה אף שנים, שנאמר פי אף שנים בעיניו כיום אתמול וגו' - ושבת קודש היא מעין עולם הבא - זאת אומרת, כיומו של הקב"ה. אם כן בשבת קודש הכל בערף של יומו של הש"ת ויתעלה, אשר על כן, כל פעלה קדושה בשבת קודש, עולה אף ידות, לערף ימי החול. (מצא חו במדבר).

בעזה ש"ת

ספר לקוטי מוהר"ן - מהדורא בתרא סימן כ"ד

מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד, ולהתגבר להרחיק העצבות והמרה שחרה בכל כחו. וכל החולאת הבאין על האדם, כלם באין רק מקלקול השמחה. כי יש עשרה מיני נגינה שהם בחינת שמחה, כמו שכתוב (תהלים צ"א): "עלי עשור וכו' כי שמחתי ה' בפעלך" וכו'. ואלו יוד מיני נגינה באין בתוך עשרה מיני דפקיון, והם מחייו איתו. ועל-כן כשיש קלקול ופגם בהשמחה, שהיא בחינת יוד מיני נגינה, על-ידי-ה' באין חולאת מן היוד מיני דפקיון, שנתקלקל על-ידי קלקול היוד מיני נגינה, שהם השמחה כנ"ל. כי כל מיני חולאת כלולים ביוד מיני דפקיון, וכן כל מיני נגונים כלולים ביוד מיני נגינה. וכפי קלקול השמחה והנגון, כן בא חולאת כנ"ל. וגם חכמי הרופאים האריכו בזה, שקל החולאת על-ידי מרה שחרה ועצבות, והשמחה הוא רפואה גדולה:

ולעתיד תתגדל השמחה מאד, ועל-כן אמרו רבותינו, זכרונו לברכה (רושמי ספר פרק יולב וערבה ובמדבריה שמיני פרשה יא): 'עתיד הקדוש-ברוך-הוא להיות ראש חולה לצדיקים לעתיד לבוא, דהינו שיעשה מחול לצדיקים, והוא יתברך יהיה ראש חולה, כי שכינה למעלה מראשותיו של חולה, כמו שדרשו רבותינו, זכרונו לברכה (גרים טו), שנאמר: 'ה' יסעננו על ערש דוי". כי אין להחולה שום חיות, רק השכינה מתייה אותו. ולעתיד על-ידי השמחה יתמקן כל החולאת כנ"ל, ואז יהיה השם יתברך ראש חולה, דהינו ראש המחול כנ"ל, כי השמחה היא בחינת תקון החולה כנ"ל. ובשביל זה נקראין השמחה והקרוין חולה כנ"ל, כי הם תקון החולאת כנ"ל:

והכלל, שצריך להתגבר מאד בכל הכחות, להיות אף שמח תמיד. כי טבע האדם למשך עצמו למרה שחרה ועצבות מחמת פגעי ומקרי הזמן, וכל אדם מלא יסורים, על-כן צריך להכריח את עצמו בכח גדול להיות בשמחה תמיד ולשמח את עצמו בכל אשר יוכל, ואפלו במלי דשטותא. אף שגם לב נשבר הוא טוב מאד, עם כל זה הוא רק באיוו שעה, וראוי לקבע לו איהו שעה ביום לשבר לבו ולפרש שיחתו לפניו יתברך, כמובא אצלנו, אבל כל היום פלו צריך להיות בשמחה. כי מלב נשבר בקל יכולין לבוא למרה שחרה, יותר מאשר יכולין לקשל על-ידי שמחה, חס ושלום, לבוא לאיהו הוללות, חס ושלום, כי זה קרוב יותר לבוא מלב נשבר למרה שחרה. על-כן צריך שיהיה בשמחה תמיד, רק בשעה מיוחדת יהיה לו לב נשבר:

הַסְפָּמוֹת וּמִקְתָּבִים (הַמְשָׁר)

מבצע טהרת המשפחה - ספר 'גדר עולם'

מיד לאחר חתונתו נוהג היה רבינו ללכת לשיעורו של להבחל"ח רבה של קאפישי זצ"ל, הוא היה לומד יו"ד ח"ב, הוא התקרב אליו בקירבה יתירה, ובכל יום שישי היה נוהג לבוא ולשוחח עמו בנושאים העומדים על הפרק של הכולל ולשוחח עמו על פרצות שונות שאירעו מדי יום.

רבה של קאפישי אמר לו אז, שלדעתו המצב בעניני טהרת המשפחה הוא איום ונורא, ובמיוחד כאשר בין כל כך הרבה אברכים אין כמעט שאלות, והוא היה אז כמעט יחיד מבין הרבנים שהשיבו בשאלות בענינים אלו. באותה תקופה נתגלה שבבתיהם של אברכים חשובים כלל אין מתקיימים ההלכות החמורות טהרת המשפחה, וכנראה הנשים עשו זאת ללא ידיעת הבעל. כששמע זאת רבינו הוא שאל את רבה של קאפישי, אולי אותם האברכים שואלים רבנים אחרים, ונקב בשמותיהם של הרב מלאנטצבערג, ורבה של שאפראן ועוד. ועל כך השיב לו רבה של קאפישי שהוא שוחח על כך עם אותם הרבנים, והם טענו בפניו את אותה טענה, הללו הוסיפו, כי העם-ארצות מאוד גדולה ומי יודע אם לא זה הגורם לכך. היו להם אז גם קשרים עם הרבניות האחריות במקוואות, והללו סיפרו על הרבה משפחות מיוחסות שאינן באות ולא שומרות קיום הבית, ואז התעורר הענין שיחלו לערוך רשימות, מי הן המזלזלות בחמורות שאינן הולכות. אז החליט רבינו להדפיס את הספר גדר עולם של החפץ חיים ב-5000 עותקים ושלח אותם בדואר לכל המקומות.

לאחר שהוא הוציא לאור את הספר גדר עולם פגש אותו הר"ר מעכלע ניימאן שליט"א והוא סיפר לו כי הוא עובד בימים אלה על ספר בעניני טהרת המשפחה, והוא זקוק לעזרה בצורך הדפסת הספר בכדי שיוכל לשלוח לכל המקוואות בעולם. הרב נכנס אתו לעבודה חזקה מאד, עזר לו בכל

האופנים לסדר ולהדפיס ולמצוא תורמים, ותיכף ומיד הדפיסו בפעם ראשונה 5000 עותקים בשפת היידיש, ואח"כ בלשון הקודש 12000 עותקים, ואח"כ 20000. ושלחו את זה לכל המקוואות שבכל העולם, ותרגמו את זה לשלש עשרה שפות. ניתן לקבל את הספרים בחינם [באיזו שפה שרוצים] בטל 0548436784.

זהר
השנה

**ספר
נפלאות הזהר**

די אלע וואונדערליכע מקשיות און טרענדעלונגען וואס דא איז באשרייבן
פון ספר הזהר הקדוש

זיינען א נרויסער טייטערער אוצר פארן אידישען פאלק בכלל, און פארם
ספר די וואס ווילען האבען א באשרייבונג וועגן דער גרויסהייט פון די
הברייא קייסער' וואס האבען סתבר געווען דעם ספר הזהר.

ארויסגעגעבן פון דעם זילבען סתבר וואס האט איבערגעזעצט
דעם ספר הזהר אויף לשון פריש. הרב הסופרים סתבר

יוורל ראוענבערג

רב אין מאנטרעאל, קאנאדא

דער בעל סתבר האט דעם טייטערען ספר געלאזט איבערזעצן אויף
אידיש ביי אלע פאסטן אויפן זילבען סתבר'ס שטודירען יודן ספר, און דערנאך
וועלן זיינען אויפן בעשענס ווערען, וואלן באסיס טעמעס וויסען ווי אזוי די
וועלט מיידעט זיך, דורך דעם וועגס בעווייז דער קאפ און דאס הרצון פון ווער
פארזייעלט ווערען.

די ארויסגעגעבן איז געשאפט געווארען דורך הרב האמן

מניטיו גרינבערג
פון ווארשע, יצעט רב אין ניו-יארק.

כל הזכויות שמורות אלל
הוצאת אמונה
© Copyright 1969 by
M. G. & J. G.

EMUNA PUBLISHING
142 Rodney Street
Brooklyn, N.Y. 11211
388-8812 — 384-0002

ביה
**אין ליכט
פון תורה
ספר
דער תנא רבי
שמעון בן יוחאי**
אדער
דער גן עדן התחתון
אידיש

466

**הוצאת אמונה
ברוקלין נוא יארק
שנת תשמ"ו לפ"ק**

אבן שלמה הוצאה שניה

**ספר אבן שלמה מספר על גדלותו של
הגר"א זי"ע**

תשכ"ט

ביה
**אין ליכט
פון תורה
ספר
אבן שלמה
ווילנא
אידיש**

679

**הוצאת אמונה
ברוקלין נוא יארק
שנת תשמ"ו לפ"ק**

תולדות הגאון רבינו אליהו זל מוילנא

אין דיא שטאט קעלין (ניש ווייט פון בריסק) איז געווען אריינס
צדיק ער האט געהייסן ר' שלמה זלקין. ער שטאמט ארייס פון דעם
נאמן ר' משה זל דער קהנר פון ספר באר הגולה (נואם אויף שולמן
ערוך). איז פריא אים גיבארין געווארן און, דעם געשפיש סאג פאך
שנה, שלח לבם אליהו (רמ"ב) האט קען אים אנאמין געבען, אליהו.
דאס קינד פון זיין גיבארין סאג אן דאמיט אלע אן אים ערקענט
אז ער וועט פאר שיינען מיט זיין הודיה און יהיה די זאנצע וועלט.
דיא געשליכע הקטה האט אים, האט געשיינט אויף זיין פנים.
זיין געשטאלט איז געווען וויא אים פלאך. אלע וואס פלעגן אים
זעהן, פלעגן האבן פון אים גרויס פארהער. דער לשם פון זיין הקטה
אט פון זיין דעה איז פון סאג צו מאג געגאנגען אין בריסקים.
אז דאס קינד איז געווארן אלט זעקס יאר, האט ער שוין קער
ניס גיבארעט לערען אין איין סדר ביי ארבעטן. און אז ער איז אלט
גיוען זעקס יאר מיט אנהאלטס האט ער געזאגט שבת אין ווילנער שול
אין דרוש (וואס דער פאקטער האט אים געלערנט) און דארט
אז שול גייען געווען דיא גרויס פון ווילנא. אין זעכער צייט איז
געווען איין רב אין ווילנא ער האט געהייסן ר' העשיל. צוא שלוש
קערה האט דער פאקטער פון דעם קינד אים גיבארעט צוא דעם
ר' העשיל. האט דער ר' העשיל געזאגט צו דיא גרויס וואס זיינען
געווען בריסקים. האט אים גען געזען צוא וואויל קינד? האבן זייא
אם געזאגט גוט איז ניש קיין בראך אז ער איז אזוי וואויל. עס קען
זיין אז זיין פאקטער האט אים דאס גוט אים געלערנט. זאגט צוא
זיין ר' העשיל איך פאר שטייט פון אים אז ער וואלט אלץ אויך
קענען זאגן זייער טישע גיבארען. בקיצור זייא האבן אים געזען
צייט איין שעה ער זאל זייא זאגן געיס און דעם דרוש, האט ער
זיין דער נאך געזאגט אנהאלטע וואונדערליכע זאכן אז זייא זיינען
אלע משתמשים געווארן. זייא האבן אים גיטעטן קיינען און האלדן
און האבן געזאגט, אז אויף זיין קעם איז ניש צו גייען קיינען.

שְׁלַחַן עֶרְוֹךְ הַלְכוֹת שַׁבַּת מְחַבֵּר וְרַמְ"א

מְחַלֵּק לְכָל שַׁבְּתוֹת הַשָּׁנָה

צֵא לְאוֹר עַיִי הַאֲדוֹמֹר מְהֵרָא לְמִן שְׁנַת תַּש"ס לַפ"ק עַל או"ח ויו"ד

עש"ו

רבני משה אשכנזי

מכון "הלכות שבת השנה" - ללימוד כל אי"ח "הלכות שבת" במעגל כל שבתות השנה
שעל דרי "מפעל עולמי ללימוד שולחן ערוך מחבר עם רמ"א"
 אשר הקב"ה עשה קצת גדולות הדוד שלחן ערוך ביום הלכות שבת כיו שלחן ערוך הורחב המאכל להחליף קצת כל שבת ושבת

אמר רבנ"א אמר רבי יוחנן כל המשטר שבת נבלתו
אפילו עובד עבודה זרה נדוד אנוש מוחלין לו

גליון

הלכות שבת השנת

לימוד שולחן ערוך הלכות שבת

לכל שבתות השנה - עמוד אחד ליום

חייב רמ"א לדרוש ולתור לדעת הלכות שבת, ולעבור עליהם לפחות פעם אחת בשנה. (מכר הסייד)

עמ"ד

רבני יוסף פאלק

קודם הלימוד יאמר: הני רוצה ללמוד, כדי שיביאנו הפלמוד לידי משיגה, ולידי מות ישראל, ולידי יריעת התורה, נחברני עושה לשם יהודי קודשא בריך הוא ושיכינתיה בשם יהוה' ובשם אדני' מלכותי' איהוה' ויהוה' על דברי הנצלקים ברחמיו ורחמינו ביהודא' שלום בשם כל ישראל.

סדר הלימוד לשבת פ' תולדות

המשך סימן רנ"ג - דין כירה ותנור ליתן עליה

מסדרות עבודת שבת

כירה שהיא גרופה וקטומה וטל הקדרה בעליה אפילו בשבת מותר להחזירה כל זמן שהיא רוחתה. הגה: עבודה ביד (טהר), ולא הניחה על גבי קרקע. הגה: ודעתו להתירה (טהר).

וכתוב אסור להחזיר אפילו הוא גרוף וקטומה אסור היקף לטרוח אם הושקע בבטח וצרכו. הגה: ודוק שהשבט מבושל כל צרכו (כ"ב יוסף), ואז מותר להחזיר ואפילו לכירה אחת אבל אם לא נחבשל כל צרכו אסור אפילו לאוהה כירה (מיימוני פ"ק ג').

ויש אומרים דכל זה אנו אסור רק כשנטלו מן הכירה מבעוד יום ולא כשהיא אפילו בשבת.

אבל אם נלקח משם כשהיא אפילו הניחו על גבי קרקע מותר (ין פ"ק ח"ב וכל ד'). וכן והגיה להקל בחבורים שלנו שיש להם דין כירה וסומכין עצמם על דברי המקלחין טוב להחמיר מיהו אם נצטנן לכולי עולם אסור (בית יוסף). ובתנאי אין חילוק בין מאכל מן התנור אסור להניחו בכרים ובכסות (נהגות מיימוני פ"ק ד').

יש אומרים דכל שהוא סמוך לחשיכה או סמוך לברכו שהוא קבלת שבת לידן (נהגות מרדכי) אם הוא סמוך כל כך נצטנן מן הקדרה אי אפשר להחזירה מבעוד יום ידנו כמו בשבת עצמו ויש מקלחין בזה המנהג להקל אך טוב להחמיר במקום שאין צורך כל כך. ודוק על גבי כירה משא אבל לסמוך אפילו לאש במקום שהיה בולדת בו שרי אפילו סמוך לחשיכה (נהגות מרדכי) ובתנאי אין חילוק בין להחזיר עליו או לסמוך אצלו ודוק במקום שיהיה סולתת אבל אין הדין סולתת שם שרי אפילו בשבת כמו שיתבאר לקמן סימן ש"ח.

המשכים בבוקר וראת שותקיהו הבשילו וירא מן הקירה יתור יתור יתור להסי' ולהניח קדרה ישנה וקריעת על מן הכירה ואז ישם קדרה שותקיהו בוכנה על גבי הקדרה וריצתו ויחזר שלא ישם קדרה על גבי קרקע ושתיהו רוחתו (וכבר נתבאר שנהגים להקל אם אין טננה על גבי קרקע).

יש למחות ביד הנחמית להטמן מבעוד יום קומקום של מים חמין ונחמית אותם לתוך הקדרה בשבת כשהנבשל מצטנן (ועיין לקמן סימן ש"ח):

מותר לתת על פי קדרה חמין בשבת כשהנבשל שנתבשל מערב שבת כל צרכו כן סגור"ש ומכאן חזק להטמן לפי שאין דרך ביטול בכך אבל להטמן תחת המברגים הנחמית על גבי המים וראי אסור. הגה: והוא הדין שאסור להניחו על גבי כירה אפילו גרופה וקטומה דלא התירו אלא חזרה ודוכר שנחבאר, ויש מתיירין ליתן לתוך תנור שאפר בו מבעוד יום ומאחר שלא הטמינו בו רק אפר בו מבעוד יום לא נשאר בו רק הכל מעט ואין לחוש לביטול (כל בו) ובלבד שלא נצטנן לגמרי, ויש מתיירין בזה, ואם החום כל כך בתנור שיהיה סולתת בו אסור, ועיין לקמן סימן ש"ח וכל הדברים שאסור לעשות מברגים אלו אסור לומר לאינו יהודי לעשות. לכן אסור לומר לאינו יהודי להתם הקדרה אם נצטנן ואם עשה כן אסור לאלו אפילו צונן (בית יוסף והרשב"א בתשובה). אמנם אם לא נצטנן כל כך שעדיין ראויים לאלול אם חממו אותה האינם יהודים מותרין לאכול לכן נהגוין שהאינם יהודים מוציאים הקדרות מן התנורים שטמנינים בהן ומשיבין אותן אל תנור בית החורף או עליו ומבערת השפחה אתר כך התנור ההוא ועל ידי זה הקדרות חזורים ונרתמים, אבל על ידי ישראל אסור בכא"ז גונא (תרומת הרשן). אבל אם הקדרות עדיין חמין מותר להעמידן אצל תנור בית החורף מאחר שנבאריהם שלנו יש להם דין כירה וסמיכה בכירה שאינה גרופה וקטומה כדון גרופה וקטומה ליתן תניהו עליה וכבר נתבאר שנתנו להקל בחבור בשבת אפילו הניחה על גבי קרקע והוא הדין לסמוך לתנור שאינו גרוף וקטום והואיל הקדרה עדיין חם ומבושל כל צרכו וכן המנהג פשוט להתיר ועיין לקמן סימן ש"ח.

סימן רנ"ג - דיני תבשילין חמומים מערב שבת כדי להצטרף בשבת, וכו' מ' סעיפים

א. אין על פי שבשור חי מותר להשתרות הני מלי בקדרה אבל בגלי שאצל האש אסור

לחזרו סמוך לחשיכה שממחר התבשיל ואחרי לחזרו הני מלי בששור שרי או עז אבל בשור גדי ויען שהם מנחמיתם לאבנים מותר ולא היישיקן לחזרו שאם יתחת במחלים יתחרך (פירוש יצא מגדר הצלי ונכנס בגדר התשוק) הבשור שאינו צריך אלא חמימת האש בלבד ואם הוא בתנור וטח פניו בשבת בין גדי ויען שלמים בין בשור שרי לפתח התנור ולהותות הבטח הורח ויצטנן התנור ותקשה הבשור ויפסיד. הגה: ואין חילוק בזה אם הוא חי לגמרי או שנבשל קצת (בית יוסף). וכל זמן שחלל הגוף שלם אף על פי שאין ראושו ורבעיו מקריש (נהגות מרדכי), ויש מחמירין וסוברין דבתנור טוח בטיט הכל שרי ועל גבי האש שהוא מגולה הכל אסור ובתנור שפיו מכוסה אלא שאינו טוח בטיט או היש נחוג בין גדי ויען לציא בשור כדון שנבאריה והיי נחוג כסבא"ו (שו"ת והנהגות אשירי ובית יוסף בעם רש"י וסג"א וסמ"ק וסמ"ח):

ב. אין צולח בצל הכיפה או בשור על גבי גחלים אלא כדי שיצלה מבעוד יום משני צדדיו כמאכל כן דרוסאי שהוא חצי בשולו אפילו הוא כשר גדי דמין שהניח על גבי גחלים אינו חושש שלא שיצלה מותר ואף על פי שיתחרך היישיקן שמא יתחת אבל כשנצלה כמאכל כן דרוסאי לא היישיקן ולמאחר לחזרו אפילו אם הוא בשור שור שממחר שהוא ראוי לאכילה למה יתחת להמסירו:

אם עבר או שכה ונצלה בשבת באיסור אסור:

ד. פירות שגאלין חייב מותר ליתנם סביב הקדרה אף על פי שאי אפשר שיצלו קודם חשיכה ומשור צריך ליתור שלא יחזיר ויחזיר חשיכה אם נתגלה משחשיכה ורשאל להוסיף עליו עד שיצלו מפני שממחר לגמור בשולתם בשבת:

חולחין לו

 על כל עוונותיה

זהו מוכא כגון ספר שלחן ערוך הלכות שבת מחלק לקל שבתות השנה. ספור סוף ליום. כל יבדוק קל הלכות שבת כשנצל קל שבתות השנה. וזכה שיסקלו לו קל שבתותיו. נא לפרשים בענין נכבדי שבתות. וקשיחות. וקל חסדיים וידיים. קצות את שבתים קצות מן שלם תבא' על יני לישור וקצת בכל יום. שחזא יתרה לשקח! וקל המזקנה את רבנים

גליון 1 - שבת פרשת תולדות [6]

הנה מוכא כגון ספר שלחן ערוך הלכות שבת מחלק לקל שבתות השנה. ספור סוף ליום. כל יבדוק קל הלכות שבת כשנצל קל שבתות השנה. וזכה שיסקלו לו קל שבתותיו. נא לפרשים בענין נכבדי שבתות. וקשיחות. וקל חסדיים וידיים. קצות את שבתים קצות מן שלם תבא' על יני לישור וקצת בכל יום. שחזא יתרה לשקח! וקל המזקנה את רבנים

כל הלכות שבת

זהו מוכא כגון ספר שלחן ערוך הלכות שבת מחבר ורמ"א

זהו מוכא כגון ספר שלחן ערוך הלכות שבת מחבר ורמ"א

זהו השבת

- ◆ לע"נ מור אבי ועטרת ראשי גורג' - שמואל בן מאיר ו-ג'אָאָרָר
- ◆ לרפואת מרת אמי ועטרת ראשי רבקה בת טאוס לאורך ימים ושנים טובות
- ◆ להצלחת יצחק בן רבקה וברכה אפרת בת שולמית בכל עניניהם,
- ◆ ובעיקר שנזכה לראות בנים ובני בנים צדיקים ויראי שמים אמיתיים, יראה פנימית טהורה.
- ◆ ובמיוחד להצלחת יעל בת ברכה אפרת בכל עניניה, אמן

שַׁבַּת בּוֹ הַשֹּׁבֵב

לקוט מספֵר שְׁכַר וְעוֹנֵשׁ: - מְזוּהָר הַקְדוּשׁ וְסִפְרֵי קְבָלָה ש"ס
וּמְדַרְשִׁים וְסִפְרֵי בַעַל שֵׁם טוֹב.

ולהקל על הלומדים, חלקנו את הדיבורים הארוכים, לקטעים קטנים וקצרים, ועשינו כמה תיקונים, בסימני פיסוק ונקודות ותוכן הענינים, ובאיזה מקומן של שבחי"ם, הוספנו גם כמה ביאורים, הערות ועיונים, וקצת מראה מקומות, ותיקוני טעויות, אשר בדפוס מצויות, ובעיון קל ניכרות, על מנת לעזור להמעייין. ואמנם בגוף הדברים, לא עשינו ח"ו שום שינויים, אפילו כחוט השערה, כדי שלא לחרוג מכוונת האמת, והצגנו הכל על מקומו, בצביונו ובצורתו, ובציון המראה מקום ממקורו, ונקוה להשם יתברך שרבים ילכו לאורו, ויקיימו המצוות האלו כהלכתה.

וראיתי בספר פלא יועץ (ערך אסיפה) כמה טובה עשו לנו רבותינו בעלי אסופות הקדושים אשר בכל דור ודור זכו וזיכו רבים זכות רבים תלוי בהם, שאלמלא הם נשתכחה תורה מישראל, ובפרט אנן דור יתום טרדות הזמן רבו עלינו ומי הוא זה אשר תשיג ידו להיות כל הספרים נמצאים אצלו, וכן יעשו בכל דור ודור כל תלמיד חכם אשר חננו ה' דעת וספרים הרבה ישתדל להועיל לרבים ויעשה אסופות כיד ה' עליו, מקצורי דינים, מכללות, מהקדמות לדרושים, מתוכחות מוסר וכדומה, ואל יחושו ללעג השאננים שאומרים מה הועיל החכמים לשנות לנו הידוע אין זה כי אם ללקט כסף וליטול השם שהוציאו ספרים, אלו הם ממזכי רבים וזכות רבים תלוי בהם ע"ש.

וראה מה שכתב בספר סגולות ישראל בהקדמתו וז"ל: ומצאתי בהקדמה לספר מנחת שבת שהביא בשם הקדמה לספר תו"ג להגאון בעל חוות דעת ז"ל שכתב בשם מאמר החכם דאם יש דבר טוב אחד בספר הוא מגין על כל הספר עכ"ל, ועיין בספר בכורי אביב ממה שכתב על פ' קהלת ויותר מהמה בני הזהר שכ' בשם הגאון בעל חוות דעת ז"ל שכדאי להדפיס ספר שלם על ספק חידוש אחד אמתי, ובא וראה כמה כרוכים יכרכרו ההמוני על ספק ריוח מטבע אחת מזהב ומכסף אשר במחירה ימלא בטנו והי' לקיא

צואה, וזה חלק הנפש ממעל לחדש בתורת ה' ולהודיע לרבים כמו שכתוב בספר חסידים בסי' (תק"ל) ע"ש עכ"ל, וזכר לדבר זה נראה לי מכתובות (דף כ"ז) דאם יש מחבואה אחת מצלת על כל הכהנות ע"ש, ועוד יש ראי' מאב"י דכתיב ב'י' יען נמצא בו דבר טוב והבן, וכמו כן אני אומר שאף אם ספרי הנוכחי לא יהי' לתועלת רק לאחד בעיר בדבר אחד די לי גם כן ובפרט שאקוה להשם יתברך שלא לאחד בלבד יהי' ספרי הנוכחי לתועלת אלא אפילו לרבים.

צאו וראו שכמה גדולים וחכמים חברו כמה ספרים בכללים ושיטות אשר אין שום חידוש נמצא בדבריהם, רק מה שסדרו הכללים והשיטות, בסדר שיוכל כל מלומדי למד למצוא מה שצריך בלי שום יגיעה וחיפוש כנודע, הגם שאין שום צורך בדבריהם, רק אפשר לאחד בעיר, ואם כן מכ"ש שספרי הנוכחי אקוה להשם יתברך שיהי' נצרך, ולתועלת הן להלומדים, והן להחסידים, והן להבעה"ב, כל איש ישראל עם סגולה ימצא איזה דבר אשר יהי' לו לצורך הן בגשמיות והן ברוחניות, והשם יתברך יזכנו שכל ימי חי' אהי' ממזכי את הרבים [כידוע מארז"ל יומא (דף פ"ז) המזכה את הרבים אין חטא בא על ידו, ועי' לרבינו הב"י ז"ל בסוף חיבורו לחו"מ שהתפלל שיתפשט ספרו הב"י בכל ישראל למען יהי' בכלל מצדיקי הרבים ע"ש, ואם רבינו הב"י ז"ל התפלל על זה מה יענה איש כמוני], ואזכה עוד לעבוד את השם יתברך במנוחות הנפש ובשלות הגוף בלי שום יסורים ח"ו אכ"ר, עכ"ל בספר סגולות ישראל.

יתן ה' שימצא ספר זה חן ושכל טוב בעיני ציבור היראים את דבר ה' שאליו הספר מופנה בעיקר, ושבשבילו כל מאמץ כדאי ומשתלם, ויאירו דברי הספר את עיניהם של ישראל בכל מקום שהם לדבוק ולילך בדרכי הצדיקים המובאים בהספר לזכות וליאור באור פני מלך חיים, וזכותם של הצדיקים הנ"ל יגינו עלינו ועל כל בני ביתנו, להשלים משאלין דלבאי ולבא דכל עם ישראל לטב ולחיים ולשלם אמן כן יהי רצון.

חיבור הנוכחי מטרתה להקל מעול הציבור לדפדף בספרי הפוסקים לידיע דינים היותר נחוצים ורגילים בנושאי שכר ועונש, ועניני יראת שמים, ותיקון הברית, אשר בלעדן אי אפשר לקיים מצות אפילו כיהודי פשוט, כאשר עיני כל תחזינה משרים.

יהי רצון שיערה ה' עלינו רוח טהרה ונזכה לטהר לבבנו לעבוד ליוצרנו בכל כוחנו ובכל נפשנו ובכל מאודנו עד שישלח לנו משיחנו ויקבץ נדחינו במהרה בימינו אמן. וזאת למודעי שהספר הזה מותר ומצווה לכל אחד להדפיס כמה שרוצה באיזה לשון שרוצה, וכל המזכה את הרבים זכותו עומדת לעד וזוכה לבנים צדיקים.

ובסיומא דמלתא תפילתי להשם יתברך שאל יאמר פינו דבר שלא כרצונו, ויהי נא אמרינו לרצון לפני אדון כל. זכות כל הצדיקים, גאונים וקדושים, שהבאנו דבריהם הטהורים, ועל פסקם בנינו מגדלים מרווחים, זכות צדקתם תצהיר כאור שבעת הימים, והיו עבורנו מליצי יושר, וה' אלוקי ישראל אהבת תמים, יעזור שנושע תשועת עולמים.

ובעמדינו בחתימת ה"פתח דבר", עדיין אני עומד בתפלה לעני כי יעטוף ולפני ה' אשפוך שיחי. אנא ה' הושיעה נא שזכות גאוני ארץ מצוקי תבל שהבאנו דבריהם, יעמוד לנו להתברך שלא ימוש התורה מפי ומפי זרעי וזרע זרעי עד עולם אמן סלה.

וטרם אכלה לדבר הנני קובע ברכה לכבוד ידידי הרבני הנגיד המופלג, האברך כמדרשו מו"מ בתורה ויראת שמים ומוכתר במדות טובות וישרות וכו' מוהר"ר... נ"י אשר נתן יד מסייעת עידוד ואימוץ להוצאת הספר הזה, יהי שכרו כפול ומבורך בכל מילי דמיטב ומן שמיא ישפע לו ולכל משפחתו שפע ברכה והצלחה וכן לבניהם, יפרחו ויגדלו בנחת ובשלחה, ועוד יזכו לעוד, דשנים ורעננים יהיו, אמן. זו תורה וזו שכרה, אלקי אברהם בעזרו, כי מתוך שמחת הלב זכה להוציא לאור הספר הקדוש הזה שרבים מחכים לו, צדקת תמים תיישר דרכו, זכותם של התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי והאר"י הקדוש וכל בעלי המחברים הקדושים המובאים בספר הזה ז"ע, וזכות כל הלומדים שיעיינו בספר הזה (ובשאר הכרכים על הסדרים בראשית שמות ויקרא במדבר) וישיבו בתשובה שלימה, יגונו עליו ועל כל משפחתו להמשיך פעליו בקודש, ובשבתו בבית ה' כל הימים, מתוך ברכת בכל מכל כל, ולשבוע נחת עולמים מיוצאי חלציו, ואך טוב וחסד ישכון באהלו, עד כי יבוא שילה בב"א.

וכן הנני לקבוע ברכה לכבוד ידידי הרבני הנגיד המופלג נדיב ושוע מוכתב בנימוסין מוהר"ר... נ"י שתרגם הספר מלשון ענגלי"ש ללשון פרענט"ש ולכבוד ידידי הרבני הנגיד המופלג וכו', שעזר לסדרו במחשב ולהכינו לדפוס.

ויהי נועם ה' עליהם להתברך בכל מיילי דמיטב, ובשיבה טובה, אתה ה' לעולם תשמרם, ברכם שמרם טהרם, שיזכו לראות מיוצאי חלציהם רב תענוג ונחת דקדושה, עד אשר נזכה בקרוב לשמוע קול מבשר ואומר בביאת גואל צדק במהרה בימינו אמן.

הכ"ד המתאבק בעפר רגלי חכמים ושותה בצמא דבריהם הקדושים

המשיח והזהר

סדר שלש עשרה עיקרים

- יא. אני מאמין באמונה שלמה. שהבורא יתברך שמו גומל טוב לשומרי מצותיו ומעניש לעוברי מצותיו:
- יב. אני מאמין באמונה שלמה. בביאת המשיח. ואף על פי שיתמהמה. עם כל זה אֶחָפֵּה לוּ בְּכָל יוֹם שְׂבֹא:
- יג. אני מאמין באמונה שלמה. שתהיה תחית המתים בעת שיעלה רצון מאת הבורא יתברך שמו ויתעלה זכרו לעד ולנצח ונצחים:

המצפים ומאמינים לגאולה הם יזכו לכל הטובות המבטחות

א. המשיח מחכה שנלמד זהר הקדוש והמשכילים יזהירו כזהר הרקיע: כך אומר משה רבנו עליו השלום לרשב"י זיע"א: "בהאי חבורא דילך דאיהו ספר הזהר... ובגין דעתידין ישראל "למטעם" מאילנא דחיי, דאיהו ספר הזהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי". ויתקיים בהון ה' בדרך נחננו ואין עמו אל נכר (דברים לב, יב). פרוש: משום שעתידים ישראל לטעם מאילן החיים שהוא ספר הזהר, על ידו יצאו מן הגלות ברחמים, ויתקיים בנו הפסוק שהשם יוציאנו מן הגלות בלי קטרוג.

ב. אליהו הנביא זכור לטוב לרשב"י: כמה בני אדם למטה יתפרנסו מזו החבור שלך אליהו הנביא זכור לטוב ירד מן השמים עם כמה תיילין של נשמות וכמה מלאכים סביבו ושכינתא עלאה עטרא על בלהו, [ושכינה עליונה היתה עטרה על כל הנשמות]... ואמר לרבי שמעון בן יוחאי: רבי רבי אנת הוא אילנא דרבה ותקיף באורייתא, [אתה הוא אילן הגדל ומתחזק בתורה] בענפין דילך דאינון אברין קדישין, [בענפים שלך שהם אברים הקדושים, והיינו סביבות איבריך], כמה עופין שריין תמן, דנשמתינן קדישין, [כמה עופות של נשמות קדושות שורים שם] כגונא דלעילא, [כדגמת הנשמות של אילן העליון], דאתמר ביה [שנאמר בו] [שם ט] ובענפיהו ידורן צפרי שמיא, [ובענפיו יקננו עופות השמים, והיינו הנשמות דועיר אנפין הנקרא שמים] (בסוד מלכים א' ח, לב) ואתה תשמע מן השמים]. ואמר אליהו הנביא לרבי שמעון: וכמה בני נשא לתתא יתפרנסו מהאי חבורא דילך, כד יתגלי לתתא בדרא בתרעה בסוף יומיא, ובגנייה (ויקרא כה י) וקראתם דרור בארץ וגו'. פרוש: כמה בני אדם למטה יתפרנסו מזו החבור שלך [שהיה להם מזון ותקון הנפש על ידי למוד הזהר הקדוש] כאשר יתגלה למטה בדרור האחרון בסוף הימים, [קרוב לביאת משיח], ובשביל למוד הזהר הקדוש יתקיים מה שכתוב "וקראתם דרור בארץ לכל יושביה". פרוש: שיבוא משיח צדקנו ויתקע בשופר גדול לחרותנו במהרה בימינו אמן. (תקוני זהר תקון ו' בסופו - הגר"א ובל"ר).

ג. על זה הלמוד אמר הקדוש ברוך הוא שנוחשב כאלו פדאני לי ולבני מהגלות לשון הפסא מלך: ועל זה הלמוד אמר הקדוש ברוך הוא (ברכות ח, ט), שנוחשב כאלו פדאני לי ולבני מהגלות. ובמקדש מלך אמר: כי כמה מעלות טובות יש למשתדל בלמוד פרוש מאמרי רבי שמעון בן יוחאי, ואין קץ לגדל שכרו, ואשרינו ומה טוב חלקנו אם נזכה לעזר ולקרוב ביאת משיחנו, כי כך גזר הבורא יתברך שלא יתגלה ויהיה גנוז ספר הזהר הקדוש עד סוף הימים שבזכותו יבוא הגואל, כי סגלה זו בו דוקא ולא בזולתו, עכ"ל.

אור הזהר המחלק

מהדורא עשירית,

י"ל ע"י האדמו"ר מהאלמין שליט"א בחו"ל בשנת תש"ס, ובשנת תשס"ג 250.000

ואח"כ בא"י בעוד 8 מהדורות ס"ה י"ל 310.000 טופסים

אין הזהר מדבֵר בְּמִקְרִים גְּשָׁמִים כָּלֵל, אֶלָּא בְּעוֹלָמוֹת עֲלִיּוֹנִים
נ. כִּי הָאֱמֶת הוּא, שְׁאִין הַזֶּהֶר מְדַבֵּר בְּמִקְרִים גְּשָׁמִים כָּלֵל, אֶלָּא בְּעוֹלָמוֹת
עֲלִיּוֹנִים, שְׁאִין שֶׁם סֵדֵר זְמַנִּים כְּמוֹ בְּגִשְׁמִיּוֹת, וְזַמְנִים הָרוּחָנִיִּים מִתְבְּאָרִים
בְּשׁוֹנֵי צוּרוֹת וּמְדַרְגוֹת הֵם לְמַעְלָה מִמָּקוֹם וְזַמֵּן.

(רבי שמעון בר יוחאי, הזהר, ויצא עם פרוש הסלם דף סב. מאמר צדיק עליון צדיק תחתון)

הַחִיד"א פּוֹסֵק: לַמוֹד סֵפֶר הַזֶּהֶר מְרוֹמֵם עַל כָּל לַמוֹד, בְּשָׁגֵם לֹא יֵדַע
מֵאֵי קֶאֱמֵר, וְאֵף שְׁיִטְעָה בְּקִרְיָאָתוֹ, וְהוּא תִּקּוֹן גָּדוֹל לְנִשְׁמָה
נא. לַמוֹד סֵפֶר הַזֶּהֶר מְרוֹמֵם עַל כָּל לַמוֹד, בְּשָׁגֵם לֹא יֵדַע מֵאֵי קֶאֱמֵר,
וְאֵף שְׁיִטְעָה בְּקִרְיָאָתוֹ. וְהוּא תִּקּוֹן גָּדוֹל לְנִשְׁמָה, לְפִי שֶׁהֵגֵם דְּכָל הַתּוֹרָה
שְׁמוֹתָיו שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, מְכַל מְקוֹם נִתְלַבְּשָׁה בְּכַמָּה סְפוּרִים, וְאֵדָם
הַקּוּרָא וּמְבִין הַסְּפוּרִים נוֹתֵן דְּעֵתוֹ עַל פְּשֻׁט הַפְּשׁוּט. אֲבָל סֵפֶר הַזֶּהֶר הֵן
הַסּוּדוֹת עֲצָמָן בְּגִלּוּי, וְהַקּוּרָא יוֹדֵעַ שֶׁהֵם סוּדוֹת וְסִתְרֵי תּוֹרָה, אֶלָּא שְׁאִינוֹ
מוֹבֵן מִקְצֵר הַמְּשִׁיג וְעִמָּק הַמְּשִׁיג.

(רבי חיים יוסף דוד אזולאי, החיד"א, מורה באצבע, אות מד)

הַהוֹגָה בְּסֵפֶר הַזֶּהֶר וּבְדַבְרֵי חֲכָמֵי אֱמֶת וּבִיּוֹתֵר בְּכַתְבֵי הָאֶר"י זְכוּרוֹנוֹ
לְבָרְכָה יִגְלוּ שְׁעֵרי אֹרֶה וּפְתַחֵי חֲכָמָה, וְיַחֲשֹׁב כְּאִלוֹ עוֹמֵד הוּא כָּל הַיּוֹם
תְּמִיד בְּחִצְרוֹת הַשֵּׁם וּמְשַׁכְּנוֹתָיו בְּרִזֵּן דְּאוּרִיתָא
נב. אִין שְׁעוֹר וְעַרְךָ לְמַעְלַת הַהוֹגָה בְּדַבְרֵי אֱלֻקִּים חִיִּים, בְּסֵפֶר הַזֶּהֶר וְכָל
הַנְּלוּיִם אֱלִיו, וּבְדַבְרֵי חֲכָמֵי אֱמֶת וּבִיּוֹתֵר בְּכַתְבֵי הָאֶר"י זְכוּרוֹנוֹ לְבָרְכָה
הַבְּרוּרִים... כִּי עַל יְדֵי הָעֶסֶק הַתְּמִידִי יִגְלוּ שְׁעֵרי אֹרֶה וּפְתַחֵי חֲכָמָה לְכָל
הַהוֹלֵךְ בְּתֵם בְּדַרְךָ הַשֵּׁם, אֲשֶׁר חֲמָדָה נִפְשׁוֹ לְקַרְבָּה אֶל הַיִּכַל מְלֶךְ הַכְּבוֹד
חֵי הָעוֹלָמִים בְּרוּךְ הוּא, וְעַל כֵּן יִהְיוּ בְרוּכִים כָּל הַמְתַּנַּדְבִּים לְעֶסֶק בְּכַמָּה
אֶפְלוֹ שְׁעָה אוֹ שְׁתַּיִם בְּיוֹם מְדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ... וּמִחֲשֶׁבָה טוֹבָה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ

הוא מצרפה למעשה, ויחשב כאלו עומד הוא כל היום תמיד בחצרות השם ומשכנותיו ברזין דאורייתא.

(אוהב ישראל בקדושה, 232)

ללמד את כל הספרים עם דברי זהר הקדוש וספרא דצניעותא, ספר הבהיר וספר יצירה, וכל מדרשי חכמינו זכרונם לברכה, בעיון ובבקיאות, צריך על זה התמדה גדולה, ממש כהתמדת השם ופוסקים נג. ידע כבודו, שכל עקר פונתי בחוברותי, ובכל מה שאני כותב, הוא רק לעורר לבב תלמידי חכמים, זקנים וצעירים, לעסק בעיון בפנימיות התורה... וללמד את כל הספרים עם דברי זהר הקדוש וספרא דצניעותא, ספר הבהיר וספר יצירה וכל מדרשי חכמינו זכרונם לברכה בעיון ובבקיאות, צריך על זה התמדה גדולה, ממש כהתמדת השם ופוסקים.

אמנם לא הכל מוכנים לזה מטבע נפשם, על כן כל מי שאינו מסוגל ולבו לב חריף, ודאי שעליו להאריך בעמק פלפול גמרא פרוש תוספות ופוסקים, אבל מי שמכשר לעסק בעיון חכמתא וקבלה על כן הוא צריך לסדר לו סדרים קצרים... אבל עקר למודו צריך שיהיה להפיר את קונו.

(אגרות א', מא - מב)

כשעוסק בחבור זה מעוררים כח הנשמות וכח הצדיקים ההם עם כח משה רבינו עליו השלום - ומעוררים אותו התועלת ואותו האור הקודם שגלה רבי שמעון בן יוחאי וחבריו בשעת חבורו

נד. כשעוסק בחבור זה מעוררים כח הנשמות וכח הצדיקים ההם עם כח משה רבינו עליו השלום... כי בהיותם מתעסקים בו הם מחדשים האור המחדש שנתחדש בעת חבורו, ומזהירה השכינה ומאירה מאותו האור כתחלת חדישה אז, וכל העוסקים בה חוזרים ומעוררים אותו התועלת ואותו האור הקודם שגלה רבי שמעון בן יוחאי וחבריו בשעת חבורו.

(הרב משה חיים בן יעקב קורדובירו, הרמ"ק, אור יקר, שער א' סימן ה')

זהר על מעלת ושמירת השבת וימים טובים

מספר "השבת והזוהר"
מאת האדמו"ר מהאלמין שליט"א, שנת תש"ע

הארת השלחן

רביעי - להאיר שלחן במנוחה, כמו שבארוה הקדמונים, שלחן בצפון, מנוחה בדרום. ששלחנו של הקדוש ברוך הוא כד צריך להיות.

ביני ובין בני ישראל

קול הכרוז יוצא: התעוררו קדושים עליונים, התעוררו העם הקדוש שנבחר למעלה ולמטה, עוררו שמחה כנגד רבונכם, התעוררו בשמחה שלמה, הזדמנו לשלש שמחות של שלשת האבות, הזדמנו לקראת האמונה של שמחת כל השמחות. אשרי חלקכם, ישראל קדושים, בעולם הזה ובעולם הבא! זוהי ירשה לכם מכל העמים עובדי עבודת כוכבים ומזלות. ועל זה כתוב ביני ובין בני ישראל.

אמר רבי יהודה, כד הוא ודאי. ועל זה כתוב זכור את יום השבת לקדשו, וכתוב (ויקרא יט) קדשים תהיו כי קדוש אני ה'. וכתוב (ישעיה נח) וקראת לשבת ענג לקדוש ה' מכבוד.

הארת השלחן

רביעאה, לאנהרא פתורא במנרתא. דאוקמוה קדמאין, שלחן בצפון, מנוחה בדרום, דפתורא דקודשא בריך הוא הכי צריכא למהוי.

ביני ובין בני ישראל

(ח"ב פ"ט, א)

קל כרוזא נפיק, אתערו קדישי עליונין, אתערו עמא קדישא, דאתבחר לעילא ונתא. אתערו חדוותא לקדמות מאריכון. אתערו בחדוותא שלימתא. אזדמנו בתלת חדוון, דתלת אבהן. אזדמנו לקדמות מזהימנותא, דחדוה דכל חדוותא. ופאה חולקבון, ישראל קדישין, בעלמא דין ובעלמא דאתי. דא הוא ירותא לבון, מכל עמים עובדי עבודת כוכבים ומזלות. ועל דא כתיב, ביני ובין בני ישראל.

אמר ר' יהודה, הכי הוא ודאי. ועל דא כתיב זכור את יום השבת לקדשו וכתוב (ויקרא יט) קדושים תהיו כי קדוש אני יי'. וכתוב, (ישעיה נח) וקראת לשבת ענג לקדוש יי' מכבוד.

סוד של אחד

(ח"ב קל"ה, ב)

רְזָא דְשַׁבַּת, אִיהִי שַׁבַּת, דְּאִתְאַחַדָּא
בְּרִזָּא דְאַחַד, לְמוֹשְׁרֵי עֲלֵה רְזָא
דְאַחַד. צְלוּתָא דְמַעְלֵי שַׁבְּתָא, דְהָא
אִתְאַחַדְתּוּ בּוֹרְסִיָּא וְקִירָא קְדִישָׁא,
בְּרִזָּא דְאַחַד, וְאִתְתַּקְנַת לְמוֹשְׁרֵי עֲלֵה
מְלָבָא קְדִישָׁא עֲלֵהָ.

יחוד השבת

כִּד עֵייל שַׁבְּתָא, אִיהִי אִתְיַחַדְתּוּ
וְאִתְפָּרְשַׁת מִסְטָרָא אַחְרָא, וְכָל
דִּינִין מִתְעַבְרִין מִינָהּ, וְאִיהִי
אִשְׁתְּאַרְתּוּ בִּיחּוּדָא דְנַהֲרֵי קְדִישָׁא,
וְאִתְעַטְרַת בְּכַמְהָ עַטְרִין לְגַבֵּי מְלָבָא
קְדִישָׁא, וְכָל שׁוֹלְטָנֵי רוּגְזִין וּמְאָרֵי
דְדִינָא בְּלֵהוּ עַרְקִין, (נ"א וְאִתְעַבְרוּ מִינָהּ)
וְלִית שׁוֹלְטָנֵי אַחְרָא בְּבִלְהוּ עַלְמִין.
וְאִנְפְּהָא נְהִירִין בְּנַהֲרֵי עֲלֵהָ,
וְאִתְעַטְרַת לְתַתָּא בְּעַמְּא קְדִישָׁא,
וְכִלְהוּ מִתְעַטְרִין בְּנִשְׁמַתִּין חֲדָתִין. כְּדִין
שִׁירוּתָא דְצְלוּתָא, לְכַרְכָּא לֵה בְּחֲדוּתָהּ,
בְּנַהֲרֵי דְאַנְפִּין, וְלוֹמַר בְּרַכּוּ אֵת יְיָ
הַמְבֹרָךְ. אֵת יְיָ דִּיּוּקָא, בְּגִין לְמַפְתַּח
לְגַבֵּה בְּבִרְכָה.

השבת נפרדה מצד האחר

וְאַסִּיר לְעַמְּא קְדִישָׁא לְמַפְתַּח לְגַבֵּה
בְּפִסְוִקָא דְדִינָא, בְּגוֹן וְהוּא רַחוּם וְגו',
בְּגִין דְהָא אִתְפָּרְשַׁת מִרְזָא דְסְטָרָא
אַחְרָא, וְכָל מְאָרֵי דְדִינִין אִתְפָּרְשׁוּ

סוד של אחד

סוּד הַשַּׁבָּת, הִיא שַׁבַּת שְׁנֵאֲחִזַּת
בְּסוּד שֶׁל אַחַד, לְהַשְׁרוּת עֲלֵיהָ
הַסוּד שֶׁל אַחַד. תְּפִלַּת עָרֵב שַׁבַּת,
שֶׁהִרִי אֲזוּ מִתְיַחַד כְּפֵא הַכְּבוֹד
הַקְּדוּשׁ בְּסוּד שֶׁל אַחַד, וּמִתְתַּקְנַת
שִׁישְׁרָה עֲלֵיהָ הַמְּלֻךְ הַקְּדוּשׁ הַעֲלִיּוֹן.

יחוד השבת

כְּשֶׁנִּכְנַסְתָּ הַשַּׁבָּת, הִיא מִתְיַחַדְתּוּ
וּנְפָרְדַת מֵהַצַּד הָאַחֵר, וְכָל הַדִּינִים
מִתְעַבְרִים מִמֶּנָּה, וְהִיא נִשְׁאַרְתּוּ בִּיחּוּד
שֶׁל אֹרֶךְ קְדוּשָׁה, וּמִתְעַטְרַת בְּכַמְהָ
עַטְרוֹת לְמֻלְךְ הַקְּדוּשָׁה, וְכָל שְׁלִיטֵי
הַרְגוֹז וּבַעֲלֵי הַדִּין כָּלֵם בּוֹרְחִים,
(וּמִתְעַבְרִים מִמֶּנָּה) וְאִין שְׁלִטוֹן אַחֵר בְּכָל
הָעוֹלָמוֹת. וּפְנִיָּה מְאִירִים בְּאוֹר
עֲלִיּוֹן, וּמִתְעַטְרַת לְמִטָּה בְּעַם
הַקְּדוּשָׁה, וְכָלֵם מִתְעַטְרִים בְּנִשְׁמוֹת
חֲדָשׁוֹת. אֲזוּ רֵאשִׁית הַתְּפִלָּה, לְכַרְךְ
אוֹתָהּ בְּשִׁמְחָה, בְּפָנִים מְאִירוֹת,
וְלוֹמַר בְּרַכּוּ אֵת ה' הַמְּבֹרָךְ. אֵת ה'
דְּיוּקָא, כְּדִי לְפַתַּח לֵה בְּבִרְכָה.

השבת נפרדה מצד האחר

וְאַסִּיר לְעַם הַקְּדוּשָׁה לְפַתַּח אֲלֵיהָ
בְּפִסְוִקָא שֶׁל דִּין, כְּמוֹ וְהוּא רַחוּם וְגו',
מִשּׁוּם שֶׁהִרִי נְפָרְדָה מֵהַצַּד הָאַחֵר,
וְכָל בַּעֲלֵי הַדִּינִים נְפָרְדוּ וְהִעְבְּרוּ

ממנה. ומי שמעורר את זה למטה, גורם לעורר כף למעלה, והכפא הקדוש לא יכול להתעטר בעטרת קדשה. שכל זמן שמתעוררים למטה אותם בעלי הדין שהיו מעברים והיו הולכים להתחבא בתוך הנקב של העפר של התהום הגדול, כלם שבים לשרות במקומם, והמקום הקדוש מתרחק (וגדחק) בהם מלהיות במנוחה.

ההתעוררות של מעלה תלויה בהתעוררות ישראל למטה

ואל תאמר שזהו לבדו, אלא שאין התעוררות למעלה להתעורר עד שישראל מעוררים למטה, כפי שבארנו, שכתוב (תהלים פא) בפסה ליום חגנו. לא כתוב ליום חג, אלא ליום חגנו. ולכן אסור לעם הקדוש, שמתעטרים בעטרות קדושות של נשמות כדי לעורר מנוחה, שהם יעוררו דין, אלא כלם ברצון ואהבה רבה, שיעוררו ברכות מעלה ומטה כאחד.

ביום השבת מתגדלת הארץ הקדושה ומתעטרת בעטרותיה

כתוב זכור את יום השבת לקדשו, וכתוב במעשה בראשית, תדשא

ואתעברו מינה. ומאן דאתער האי לתא, גרים לאתערא הכי לעילא. וכרסויא קדישא לא יכלא לאתעטרא בעטרא דקדושה, דכל זמנא דמתערי לתתא אינון מאריהון דדינא, דהוּו מתעברן והוּו אזלי בלהו לאתטמרא גו נוקבא דעפרא דתהומא רבא, בלהו תיביון לאשראה בדוכתייהו ואתרחקת (ואתרחקת) בהו אתר קדישא דבעאת גיחא.

ההתעוררות של מעלה תלויה בהתעוררות ישראל למטה

ולא תימא דדא איהו בלחודו, אלא לית אתערותא לעילא לאתערא, עד דישראל מתערי לתתא, כמה דאוקימנא, דבתיב, (תהלים פא) בפסה ליום חגנו. ליום חג לא בתיב, אלא ליום חגנו. ועל דא אסיר לעמא קדישא, דקא מתעטרן בעטרין קדישין דנשמתין, בגין לאתערא גיחא, דאינון יתערון דינא, אלא בלהו ברעו ורחימו סגני, דיתערון ברבאן עילא ותתא כחדא.

ביום השבת מתגדלת הארץ הקדושה ומתעטרת בעטרותיה

(חלק ג י"ב, א)

בתיב (שמות כ) זכור את יום השבת לקדשו, ובתיב במעשה

בראשית, תדשא הארץ דשא עשב.
אימתי אתרביאת ארעא קדישא
ואתעטרת בעטרהא, הוי אומר ביום
השבת, דהא כדון אתחברת בלה (נ"א
מטרוניתא) במלכא, לאפקא דשאין
וברבאן לעלמא.

הארץ דשא עשב. מתי מתגדלת
הארץ הקדושה ומתעטרת
בעטרותיה? הוי אומר, ביום השבת,
שהרי אז מתחברת הכלה (הגבירה) עם
המלך להוציא דשאים וברכות
לעולם.

מתנה טובה

(חלק ג קכ"ג, ב)

אלא ודאי על האי דיוקנא דאת ה'
אוקמוה, מתנה טובה יש לי
בבית גנזי ושבת שמה. וכד האי
שריא על ישראל, לית לון יגיעה ולא
שעבוד. ובה נפש עמלה ויגיעה (שמות
לא) שבת וינפש.

מתנה טובה
אלא ודאי על דמות זו של אות ה'
פרשוה, מתנה טובה יש לי בבית
גנזי ושבת שמה. וכשהיא שורה על
ישראל, אין להם יגיעה ולא שעבוד,
ובה נפש עמלה ויגיעה (שמות לב) שבת
וינפש.

ברכות השבת

(חלק ג רצ"ו, א)

והיינו רזא, (שמות כ) על כן ברוך יי'
את יום השבת ויקדשהו.
דהא אשתבח בלא בחד גופא שלים,
דהא מטרוניתא אתדבקת במלכא,
ואשתבח גופא חד. ועל כן ברבאן
משתבחין בהאי יומא.

ברכות השבת
וזהו סוד על כן ברוך יי' את יום
השבת ויקדשהו. שהרי הכל נמצא
בגוף אחד שלם. שהרי המלכה
נדבקת במלך, ונמצא גוף אחד. ועל
כן הברכות נימצאות ביום הזה.

הַשַּׁבָּת בְּיִשְׂרָאֵל בְּהִלְכָתָהּ

יצא לאור ע"י

האדמו"ר מהאלמין שליט"א בשנת תשמ"ב

ו. כמו שאדם מקבל את הנפש רוח נשמה היתרים בערב שבת בספר פנים בענג ובשמחה, כך מקבלים בעולם ההוא את הנר"ן שלו כשיוצא מן העולם (תיקוני זוהר תיקון ר' כ"ג).

ז. השבת מכבד מכל שאר המועדים (ח"ב פ"ח).

ח. רוח שנקרא נגע ממנה על כל השלחנות שלא סדרו אותם בשבת בתענוגים כראוי (ח"ב רס"א).

ט. מי שיש לו יכלת לעשות ענג שבת ואינו עושה נהפך לו ענג לנגע צרעת (תיקוני זוהר תיקון כ"א, נ"ח, וח"ג רע"ג).

י. עמלק בא על ישראל על שלא שמרו את השבת (זוהר חדש בשלח ל"ז).

יא. הגורע ענג שבת כאלו גוזל את השכינה (תיקוני זוהר תיקון רא, נ"ט).

יב. המוציא בשבת מרשות היחיד לרשות הרבים גרים לשכינתא למיהוי תהו ובהו חשך ותהום (תיקוני זוהר תיקון ל' ע"ג).

יג. מאן דמחלל שבת אינו משמר מהקב"ה (תיקוני זוהר בהקדמה י"ב).

יד. המשקר בשבת כאלו משקר בכל התורה (ח"ב צ).

טו. אלו שאין עושים תוספות לשבת ויום טוב אם הוא חכם חכמתו מסתלקת, ואם הוא עשיר עשרו מסתלק ממנו, והברכה נמנעת ממנו (תיקוני זוהר תיקון י"ט, ל"ח).

טז. המתענה בשבת ראוי לקללה וענש, אלא כיון שיושב בתענית לתעניתו קורעין לו גזר דינו (ח"ב ר"ז).

יז. אוי לו לאדם שאינו משלים את הסעודות בשבת (ח"ב פ"ח).

יח. כל האמונה בסעדת שבת מצוייה (ח"ג רפ"ח).

יט. הגורע מסעדת שבת ענשו גדול (ח"ב פ"ח).

כ. הגורע חד סעדה בשבת מיתחזי פגימותא לעילא ומראה עצמו דלאו מבני היכלא דמלכא הוא, דלאו מזרעא קדישא הוא, ניהבין עליה חומרא דתלת מלין דינא דגיהנם (ח"ב פ"ח:).

כא. כששלחנו לא נסדר בתענוגים פראוי דוחים אותו אל הסטרא אחרא (ח"ב רנ"ב).

כב. כיון שיוצא השבת כחות הסטרא אחרא יוצאין בהפזון ומשוטטים בעולם ורוצים לשלט על עם ישראל, ולכך תקנו שיר של פגעים, וכיון שהם רואים את ישראל בתפלה ואומרים שיר זה ומבדילין בתפלה ומבדילין על הכוס הם פורחים מהם והולכים אל המדבר (ח"א י"ד:).

כג. כיון שיוצא השבת כל כחות הסטרא אחרא משוטטים והולכים בעולם ואש הגיהנם מתחיל ללהט (ח"א מ"ח:).

כד. בשעה שישאל אומרים ויהי נעם במוצאי שבת כל הרשעים שבגיהנם אומרים אשריכם ישראל (ח"ב רז:).

כה. שבת שמא דקוב"ה כמבאר בזהר הקדוש שמות פ"ח. ועל כן אסור להזכירו במקום שאסור לדבר דברי תורה, וידעתי ממדקדקים במעשיהם שזוהרו להזכיר שם שבת ללא צורך (בני יששכר מאמר א אות א).

כו. בספר רוח חיים (להרמח"פ זצ"ל) סימן פ"ד דלפי מה שכתב הרב חסד לאברהם דלפי הזהר הקדוש הנ"ל גם שבת אין לומר במקום מטנף, לפי זה צריך לומר שב"א במקום שב"ת, ואם ירצה השם מעתה אהיה נזהר גם בשם שבת לומר שבא בלי נדר, עכ"ל (שדה חמד פאה"ש כללים מערכת א סימן ק).

כז. על ג' עברות נשים מתות בשעת לדתן וכו' ועל שאין זיהרות בהדלקת הנר (שבת ל"א:).

כח. השבת ועבודה זרה כל אחת משתיהן שקולה כנגד שאר כל מצוות שבתורה, והשבת היא האות שבין הקב"ה ובינינו לעולם, לפיכך כל העובר על שאר המצוות הרי הוא בכלל רשעי ישראל, אבל המחלל שבת בפרהסיא הרי הוא פעובד עבודה זרה כנכרי לכל דבריהם (רמב"ם הלכות שבת פ"ז הט"ו).

ספורי הזהר

מספר "השבת והזוהר"

מאת האדמו"ר מהאלמין שליט"א, שנת תש"ע

מעלת למוד תורה לשמה

ספרי תורה לך לך פח ע"א וע"ב

כְּשֶׁבֵּא מְשֵׁם רַבִּי אַבָּא, הָיָה מְכַרִּיז: מִי רוֹצֵה עֵשֶׂר וּמִי רוֹצֵה אַרְבָּה חַיִּים בְּעוֹלָם הַבָּא, יָבֵא וַיִּשְׁתַּדֵּל בְּתוֹרָה. הֵיוּ מִתְכַּנְּסִים אֵלָיו כָּל הָעוֹלָם.

הָיָה רֹבֵק אֶחָד בְּשִׁכּוֹנָתוֹ. יוֹם אֶחָד בָּא אֵלָיו. אָמַר לוֹ: רַבִּי, אֲנִי רוֹצֵה לְעֵסֶק בְּתוֹרָה כְּדֵי שְׂיִהְיֶה לִי עֵשֶׂר. אָמַר לוֹ: הֲנֵה וְדַאי. אָמַר לוֹ: מַה שְּׂמָךְ? אָמַר לוֹ: יוֹסִי. אָמַר לְתַלְמִידָיו שְׂיִקְרְאוּ לוֹ רַבִּי יוֹסִי בְּעַל הָעֵשֶׂר וְהַכְּבוֹד. יָשָׁב וְהִתְעַסֵּק בְּתוֹרָה.

לְיָמִים הָיָה עוֹמֵד לְכַפְּנוֹ. אָמַר לוֹ: רַבִּי, אֵיפֹה הָעֵשֶׂר? אָמַר: נִשְׁמַע מְזָה שְׁלֹא עָשָׂה לְשֵׁם שְׂמִים. נִכְנָס לְחֻדְרוֹ, שָׁמַע קוֹל אֶחָד שֶׁהָיָה אוֹמֵר: אֵל תַּעֲנִישׁ אוֹתוֹ [שׁוֹב אֵלָיו], שְׂיִהְיֶה אִישׁ גְּדוֹל. שָׁב אֵלָיו. אָמַר לוֹ: שָׁב, בְּנִי, שָׁב, וְאֲנִי נוֹתֵן לְךָ עֵשֶׂר.

בֵּינָתַיִם בָּא אִישׁ אֶחָד וְכָלִי שֶׁל פֶּז בִּידוֹ. הוֹצִיא אוֹתוֹ וְנָפַל אוֹר בְּבֵיתוֹ. אָמַר לוֹ: רַבִּי, אֲנִי רוֹצֵה לְזַכּוֹת בְּתוֹרָה וְאֲנִי לֹא זָכִיתִי, וְרוֹצֵה מִי שְׂיִשְׁתַּדֵּל בְּתוֹרָה בְּשִׁבְלִי, שֶׁהָרִי יֵשׁ לִי עֵשֶׂר

רַבִּי אַבָּא כַּד אָתָּא מֵהֶתֶם, הָוָה מְכַרִּיז מָאן בְּעֵי עוֹתָרָא וּמָאן בְּעֵי אוֹרְכָא דְחַיִּי בְּעֵלְמָא דְאַתִּי יִיתִי וַיִּשְׁתַּדֵּל בְּאוֹרֵייתָא. הָווּ מִתְכַּנְּשִׁין כּוֹלֵי עֲלְמָא לְגַבִּיָּה.

רְוֹק חַד הָוָה בְּשִׁיבְבוּתֵיהָ. יוֹמָא חַד אָתָּא לְגַבִּיָּה, אָמַר לִיהּ רַבִּי בְּעֵינָא לְמַלְעֵי בְּאוֹרֵייתָא כְּדֵי שְׂיִהְיֶה לִי עוֹתָרָא. אָמַר לִיהּ הָא וְדַאי. אָמַר לִיהּ מַה שְּׂמָךְ. אָמַר לִיהּ יוֹסִי. אָמַר לוֹן לְתַלְמִידוֹי דִּיקְרוּן לִיהּ רַבִּי יוֹסִי מְאִרִי דְעוֹתָרָא וִיקְרָא. יְתִיב וְאִתְעַסֵּק בְּאוֹרֵייתָא.

לְיוֹמִין הָוָה קָאִים קַמֵּיהָ, אָמַר לִיהּ רַבִּי אָן הוּא עוֹתָרָא. אָמַר שְׁמַע מִינָהּ דְלֹא לְשֵׁם שְׂמִים קָא עֲבִיד, וְעָאֵל לְאֲדָרִיָּה, שְׁמַע חַד קָלָא דְהָוָה אָמַר לֹא תַעֲנִישִׁיָּהּ (תּוֹב לְגַבִּיָּה) דְגַבְרָא רַבָּא לִיהּוֹי. תָּב לְגַבִּיָּה, אָמַר לִיהּ תִּיב בְּרִי תִיב וְאֲנָא יְהִיבְנָא לָךְ עוֹתָרָא.

אֲדַהֲכִי אָתָּא גַבְרָא חַד וּמְאָנָא דְפֶז בִּידֵיהָ, אֶפְקִיָּה וְנָפַל נְהוֹרָא בְּבֵיתָא. אָמַר לִיהּ רַבִּי בְּעֵינָא לְמַזְכְּרֵי בְּאוֹרֵייתָא וְאֲנָא לֹא זָכִינָא, וּבְעֵינָא מָאן דִּישְׁתַּדֵּל בְּאוֹרֵייתָא בְּגִינִי.

רַב שֶׁהִשְׁאִיר לִי אָבִי, שֶׁכֶּאֱשֶׁר יוֹשֵׁב
עַל שִׁלְחָנוֹ הָיָה מְסַדֵּר עָלָיו שְׁלִשָּׁה
עֶשֶׂר כּוֹסוֹת מֵאֵלֶּה, וְאֵנִי רוֹצֵה לְזַכּוֹת
בַּתּוֹרָה וְאֵנִי נוֹתֵן עֶשֶׂר.

אָמַר לְאוֹתוֹ הַרְנֵק: תִּשְׁתַּדֵּל
בַּתּוֹרָה, וְזֶה נוֹתֵן לָךְ עֶשֶׂר. נִתֵּן לוֹ אוֹתוֹ:
הַכּוֹס שֶׁל הַפֶּז, קָרָא עָלָיו רַבֵּי אַבָּא:
(אִיּוֹב כח) לֹא יַעֲרַכְנָה זָהָב וְזַכּוּכִית
וְתַמְוֶרְתָּה כְּלֵי פֶז, יוֹשֵׁב וְלִמַּד בַּתּוֹרָה,
וְהָאֵדָם הֵוא הָיָה נוֹתֵן לוֹ עֶשֶׂר.

לְיָמִים נִכְנָסָה חֲמִידָת הַתּוֹרָה
לְמַעֲוֵי. יוֹם אֶחָד הָיָה יוֹשֵׁב וְהָיָה בּוֹכָה.
מָצָא אוֹתוֹ רַבּוֹ שֶׁהָיָה בּוֹכָה. אָמַר לוֹ:
עַל מָה אַתָּה בּוֹכָה? אָמַר לוֹ: וְמָה אֲנִי
מְנַיֵחַ אֶת חַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא בְּשִׁבִיל
זֶה? אֵינִי רוֹצֵה אֶלָּא לְזַכּוֹת אֶצְלִי.
אָמַר: עֲכָשׁוּ מִזֶּה נִשְׁמַע שֶׁהֵנָּה עֹשֶׂה
לְשֵׁם שְׁמַיִם.

קָרָא לְאוֹתוֹ הָאִישׁ, אָמַר לוֹ: טַל
אֶת עֶשְׂרֶךָ וְתֵן אוֹתוֹ לִיתּוּמִים וְעֵנִיִּים,
וְאֵנִי נוֹתֵן לָךְ חֶלֶק יִתֵּר בַּתּוֹרָה בְּכֹל
מָה שֶׁאֲנִי לוֹמֵד. הַחֲזִיר לוֹ רַבֵּי יוֹסִי
אוֹתוֹ הַכּוֹס שֶׁל פֶּז, וְעַד הַיּוֹם לֹא סָר
שְׁמוֹ, וּמִבְּנֵי בֶן פֶּזִי, וְהֵינּוּ רַבֵּי יוֹסִי
בֶּן פֶּזִי, וְהֵינּוּ רַבֵּי יוֹסִי בֶּן פֶּזִי, וְזָכָה
לְכֹמֶה תּוֹרָה הוּא וּבְנָיו
[מְשׁוּם שֶׁלִּמַּד תּוֹרָה]. שְׁאִין לָךְ שֶׁכָּר
טוֹב בְּעוֹלָם כְּמִי שְׁלוֹמֵד תּוֹרָה וּמְקַיֵּם
אוֹתָהּ.

דָּהָא אֵית לִי עוֹתָרָא סְגִי דְקָא שְׁבַק
לִי אַבָּא, דְכַד יְתִיב עַל פְּתוּרִיהָ הָוָה
מְסַדֵּר עָלֶיהָ תְּלִיסֵר כְּסִי מֵאֵלֶּיִן.
וּבְעֵינָא לְמַזְכְּרֵי בְּאוּרֵייתָא וְאֵנָּא
יְהִיבָנָא עוֹתָרָא.

אָמַר לֵיהּ לְהֵוּא רְהוּק תִּשְׁתַּדֵּל
בְּאוּרֵייתָא וְדָא יְהִיב לָךְ עוֹתָרָא, יְהִיב
לֵיהּ הֵוּא כְּסָא דְפֶז. קָרָא עָלֶיהָ
רַבֵּי אַבָּא (אִיּוֹב כח) לֹא יַעֲרַכְנָה זָהָב
וְזַכּוּכִית וְתַמְוֶרְתָּה כְּלֵי פֶז, יְתִיב
וְלַעֲא בְּאוּרֵייתָא וְהֵוּא בְּרַ נֶשׁ הָוָה
יְהִיב לֵיהּ עוֹתָרָא.

לְיוֹמִין עָאֵל חֲמִידוֹ דְּאוּרֵייתָא
בְּמַעֲוֵי. יוֹמָא חַד הָוָה יְתִיב וְהָוָה
בְּכִי. אֲשַׁכְּחִיהָ רַבִּיהּ דְּהָוָה בְּכִי, אָמַר
לֵיהּ עַל מָה קָא בְּכִית. אָמַר לֵיהּ וְמָה
מְנַחָנָא חַיֵּי דְעֵלְמָא דְאַתִּי בְּגִין הָאִי,
לֹא בְעֵינָא אֶלָּא לְמַזְכְּרֵי לְגַבְאִי. אָמַר
הַשְׁתָּא שְׁמַע מִינָּה דְּהָא לְשֵׁם שְׁמַיִם
קָא עֲבִיד.

קָרָא לֵיהּ לְהֵוּא גַבְרָא, אָמַר
לֵיהּ טוֹל עוֹתָרְךָ וְהִיב לֵיהּ לִיתִּמִי
וְלְמַסְכְּנִי, וְאֵנָּא יְהִיבָנָא לָךְ חוֹלֵק
יִתֵּיר בְּאוּרֵייתָא בְּכֹל מָה דְאַנֵּן לַעֲאֵן.
אַהֲדַר לֵיהּ רַבֵּי יוֹסִי הֵוּא כְּסָא דְפֶז,
וְעַד יוֹמָא לֹא אַעֲדִי שְׁמִיָּה, וּמִן בְּנֵי
בֶּן פֶּזִי, וְהֵינּוּ רַבֵּי יוֹסִי בֶּן פֶּזִי, וְזָכָה
לְכֹמֶה אוּרֵייתָא הוּא וּבְנָיו (בְּגִין דְּלַעֲא
בְּאוּרֵייתָא). דְּלִית לָךְ אַגְר טַב בְּעֵלְמָא
כְּמָאֵן דְּלַעֲי בְּאוּרֵייתָא וּמְקַיֵּמָה:

בְּעִיר קְרֵאקָא

ספור בהמשכים משני בעלי תשובה בעיר קראקא

הרב נדהם

בראש מורד ובפנים לוחטות מבושה ובקול רוי דמעות, גולל אחד מהשתפים את כל הפרשה המבישה, בהתנדותו בפני הרב שזה עשרות שנים שהם מאכילים טרפות לתושבי העיר, וכי כמעט אין בית בקראקא שמטבחו לא נטרף בבשר פגולים.

הם ספרו לרב את כל ספור חיייהם על כל פרטיו, את חויותיהם הקשות של ימי ילדותם, כשנשארו יתומים מאב ואם וסבלו חרפת רעב, ועד שהעפילו לפסגת העשר. הם תארו כיצד התחילו להגניב נתחי בשר טרפה קטנים לתוך השקיות של הבשר הכשר; ואיך התקדמו אח"כ והפכו לקצבים עצמאיים, שחטו יגל אחד ע"י שוחט כדת וכדין, ועגל שני שחטו בעצמם במחסן סתר בסמטה נדחת, ואז עברו לשחיטת פרה אחת ואחר כך הרבה פרות, חלק פטר וחלק טרפה, ומפיצים יותר ויותר בשר פגול ומכשילים מאות ואלפים בעברות חמורות, וכן הם גורפים הון תועפות, וממלאים את בתיהם בכסף וזהב, קונים קרקעות ורוכשים נכס אחר נכס... והעסקים הנתעבים נמשכים ללא מעצור...

בעל "מגלה עמקות" הקשיב לספורם כשדמו קופא בעורקיו. תחלה לא יכל להאמין למשמע אזוריו, תועבה כזו לא תתכן! אך ככל שהפרשה נגולה בפניו על כל פרטיה ודקדוקיה, נוכח לדעת שאמנם אמת נכון הדבר! נעשתה הנבלה הזאת בישטראל!!!

החדר עם שני הקצבים התחיל להסתחרר לנגד עיניו, מעיו נתהפכו בקרבו וכל גופו נתכסה בזעה קרה, ואז הליט את פניו בשתי ידיו, כשהוא רועד פלו ושניו דא לדא נקשון... באמצו כל כחותיו, התמלטה מפיו זעקת שבר קורעת לב:

"אוי לנו ואבוי לנפשנו! מה רבים הם האנשים הכשרים, קדושים וטהורים, תינוקות של בית רבן ועוללים ויונקים חפים מפשע שנגדע פתיל

חַיִּיהֶם בְּגִלְל מַעֲשִׂים מְתַעֲבִים אֲלֵהּ! כַּמָּה תַעֲנִיּוֹת גִּזְרֹתַי, כַּמָּה יָמֵי תַפְלָה
קִבַּעְתִּי, כַּמָּה הַשְּׁגָחַנוּ בְּשִׁבְעַ עֵינַיִם, בְּדַקְנוּ וְחֻקְרָנוּ וְדִקְדַּקְנוּ שְׁלֵא יִדְבַק בְּנוּ
שׁוּם עֹוֹן אוֹ חֲטָא, שְׁלֵא יִמָּצֵא בְּתוֹכְנוּ שְׂרָשׁ פּוֹרָה רֹאשׁ וְלַעֲנָה, שְׁהַשִּׁי"ת
יִסִּיר מֵעֲלֵינוּ אֶת חֲרוֹן אַפּוֹ וְהַמְגִפָּה תַעֲצֹר! וְיֵמֵי הָהָּ יִכּוֹל לַחֲלֹם שְׁהִנָּה
פְּשָׁעִים אֲיָמִים וְנוֹרָאִים כְּאַלֶּה מִתְבַּצְּעִים יוֹם יוֹם וְשָׁעָה שָׁעָה מִמֶּשׁ מִתַּחַת
לְאַרְף וְאִין שׁוֹמֵעַ וְאִין רוֹאֵה!

”מִן הַשָּׁמַיִם הֶעֱלִימוּ מִמּוֹנֵי אֶת דְּבַר הַתּוֹעֵבָה! עֵינַי כְּאֵלוֹ כְּסוּ בַעֲרֹפֶל
סְמִיָּה, כִּי שְׁלֵא אֲרָאָה וְלֹא אֲדַע.”

כַּאֲשֶׁר שָׁמְעוּ שְׁנֵי הַשְּׁתָּפִים אֶת דְּבַרֵי הָרַב, שְׂיִצְאוּ מִתּוֹךְ לֵב קְרוֹיעַ וּמְרַתַח,
וְרָאוּ כִּי צַד הוּא מִתְפַּתֵּל וּמִתְיַסֵּר מֵרַב צַעַר וּמוֹעָקָה, פָּרְצוּ שְׁנֵיהֶם בְּבִכּוֹ
תַמְרוּרִים. גַּם הִצְדִּיק בַּעַל ”מְגִלָּה עֲמֻקּוֹת” בְּכָה לְלֹא הַפּוּגוֹת, מִבְּלֵי יְכַלֵּת
לְהַשְׁלִים עִם הַמַּחְשָׁבָה שֶׁדָּבַר אִים כְּזֶה קָרָה בְּתַקּוּפָה בָּהּ הוּא מְכַהֵן כְּרַב
הָעִיר.

לאחר שעינייהם כָּבַר הָיוּ תַפּוּחוֹת מְרֵב בְּכִי, וּמַעֲיָן דַּמְעוֹתֵיהֶם כָּבַר הָיָה יָבֵשׁ, הַתְּאוֹשֵׁשׁ הָרַב וְנִחְלָץ לַפְּעֻלָּה.

”לְכוּ מִיַּד הַבֵּיתָה”, צִוָּה עַל הַשְּׂתַפִּים, ”וְתִשְׁבְּרוּ וּתְבַעְרוּ אֶת כָּל כְּלֵי הַבֶּשֶׁר שְׁלָכֶם, כִּי הִפֵּל טָרְף! אַחַר כֵּן תִּחְזְרוּ לְכָאוּ!”.

נְתִיצַת כְּלֵי הַבֶּשֶׁר

כְּשֶׁהֵם יָצְאוּ הִזְעִיק הָרַב מִיַּד אֶת הַשְּׂמָשִׁים וְאֶת כָּל בְּנֵי בֵּיתוֹ וְשָׁלַח אוֹתָם לְכָל קְצוֹי הָעִיר כְּדֵי לְפָרֶסֶם וּלְהוֹדִיעַ, שְׁלֹפֵי פְקֻדַת הָרַב יֵשׁ לְבַעַר וּלְשַׁבֵּר אֶת כָּל כְּלֵי הַבֶּשֶׁר, הֵן כְּלֵי הַחֲמֵץ וְהֵן כְּלֵי הַפֶּסֶחַ, מִבְּלֵי לְהִשְׁאִיר לָהֶם שְׂרִיד וּפְלִיט, גַּם אֶת הַכְּלִים לְהִשְׁרִית הַבֶּשֶׁר וְגַם אֶת לוּחֹת הַמְּלִיחָה יֵשׁ לְשַׂרְף בְּאֵשׁ! שְׁלֵא יִשְׁאַלוּ לָמָּה וּמַדּוּעַ, אֲלֵא יַעֲשׂוּ כְּפִי שֶׁהָרַב מְצַוֶּה, מִבְּלֵי לְחוּס גַּם עַל הַכְּלִים הַיְקָרִים בְּיוֹתֵר.

לְמַחֲרַת בִּבְקֹר פְּרוֹסָמָה פְּקֻדַת הָרַב בְּכָל בְּתֵי הַכְּנֶסֶת וּבְתֵי הַמְּדֻרָשׁ וּבְכָל הַשְּׂוָקִים הַיְהוּדִים בְּקִרְיַת אֶלְעָזָר, הִכְרוּ גַם עַל אֲסוּר חֲמוּר לְקִנּוּת בֶּשֶׁר מֵאִיזָה סוּג שֶׁהוּא, יֵשׁ לְאַכֵּל רַק מֵאֲכָלֵי חֵלֶב עַד לְהוֹדְעָה חֲדָשָׁה. דְּבָרֵי הָרַב חֲזָקוּ עַל יְדֵי הַטֹּלַת חֶרֶם עַל מִי שֶׁיִּמְרָה אֶת פִּי הָרַב וְיַחּוּס עַל כְּלָיו.

הָאֲכֹלוּסְיָה הַיְהוּדִית בְּקִרְיַת אֶלְעָזָר פְּתָחָה אִפּוּא בְּאוֹתוֹ יוֹם בְּמִבְצַע הַשְּׂמֵדַת כְּלֵי הַבֶּשֶׁר; שִׁבְרוּ, פָּתְתוּ, שָׂרְפוּ וְהִתִּיכוּ לְלֹא רַחֲמִים. עַל כָּל צַעַד וְשַׁעַל הַתְּגוּלָּלוֹ עָרְמוֹת שֶׁל שְׂבָרֵי כְּלִים, וּבְכָל רְחוּב וּבְכָל פְּנֵה דָלְקוּ מְדוּרוֹת, וּלְשׁוֹנוֹת הָאֵשׁ לְחַכּוּ כְּלִים לְאִין סֶפֶר. הָיָה זֶה מַחֲזָה נוֹרָא: אֲנָשִׁים נָשִׁים וְטָף עָמְדוּ וְזָרְקוּ, וְהִטִּיחוּ בְּאֶרֶץ קַעְרוֹת וְצִלְחוֹת חֲרֻסִּינָה יְקָרוֹת וּמַעֲרֻכוֹת כְּלֵי אֲכָל שְׁלֵמוֹת, שֶׁנִּשְׁבְּרוּ וְהִתְנַפְּצוּ לְרֻסִיסִים. בְּדָקוּ וְחֻטְטוּ בְּמִגְרוֹת חֲבוּיוֹת וּבְמִטְמוּנֵי סֵתֵר וְשִׁלְפוּ מִשָּׁם כְּלִים שְׁלֵא הִשְׁתַּמְשׂוּ בָהֶם מִזֶּה שְׁנַיִם אַרְפוֹת, וְאִף הֵם הִפְכוּ לְגַל שֶׁל חֲרָבוֹת מְנַפְּצוֹת, בְּכָל קִרְיַת אֶלְעָזָר לֹא נִשְׂאָר אִף כְּלֵי בֶּשֶׁר אֶחָד לְרַפּוּאָה.

הָרַב לֹא הִסְתַּכֵּל בְּפִנְיָהֶם

וְאִזּוֹ חֲזְרוּ שׁוּב שְׁנֵי הַשְּׂתַפִּים אֶל הָרַב, בְּגוֹ שְׁחוּמֵי, בְּרֹאשׁ מוֹרֵד וּבְכַפְנֵים מְלֵאִים בּוֹשָׁה וּכְלִימָה, כְּדֵי לְשַׁמֵּעַ מֵהַיָּטֵל עֲלֵיהֶם לַעֲשׂוֹת הַלָּאָה. הָרַב לֹא הִסְתַּכֵּל יוֹתֵר בְּפָרְצוּפָם, בְּהִתְאֵם לְהִלָּכָה שֶׁ”אֲסוּר לְהִסְתַּכֵּל בְּפִנְי אָדָם רָשָׁע”, בְּצַדִּדוֹ אֶת פְּנֵיו לְעִבְרַת הַקִּיר הוּא פָּתַח וְאָמַר:

”אני לבד אינני מסגל להוציא לכם פסק דין של תשובה, כי גדולה אשמתכם עד רום שמים! אני מכרח לכנס לשם כף בית דין מיוחד של גדולי הרבנים, והם יוכלו אולי להורות לכם דרך כיצד לחזור בתשובה ולכפר על פשעיכם! בינתיים לכו הביתה ואל תאכלו ואל תשתו אלא כדי לקיים את נפשותיכם. אל תטעמו בשר ואל תשתו יין אלא בשבת בלבד לצאת ידי חובה! עד שיתאספו גדולי הרבנים בקראקא וירכיבו את בית הדין ואז אשלח לקרא לכם!”

השנים יצאו מבית הרב שבירים ורצוצים, פשעיניהם כבישות בקרקע ופניהם שחורות כשולי קדרה...

בכל קראקא לא העז אף אדם לשאל מדוע צוה הרב לשפור את כל כלי הבשר. כלם קימו וקבלו את פקדת הרב במלוא המשמעות וילא כל פקפוק, הם ידעו שאם הרב מצוה לעשות כן אין להרהר אחריו. בעל ”מגלה עמקות” התחיל לשלח מכתבי הזמנה לגדולי הרבנים, שבהם נתבקשו לבוא לקראקא במועד שנקבע מראש, כדי להתכנס יחד לדון ולפסק בשאלה קשה ביותר.

(המשך יבוא בעז"ה)

בס"ד

מפעל הזוהר העולמי - ארצות הברית

נפתח משרד ראשי בארצות הברית.
 מי שמעוניין לקבל ספרים
 באמריקה - צפון אמריקה - קנדה,
 נא לפנות למשרדנו.
 מי שמעוניין להשתתף בהוצאות
 הפצת הזוהר, קונטרסים עלונים, ועוד,
 נא להתקשר:
מרדכי שולמאן
 P.O. BOX 661
 MONSEY, N.Y. 10952
 CELL: 347-498-0424

ספר

מזכה הרבים פהלקתה

מאת האדמו"ר מהאלמין שליט"א, שנת תש"ס
 גודל מעלת שכר המזכה את הרבים
 מש"ס, זוהר הקדוש ספרי קבלה ומדדשים, ספרי מוסר ועוד, ובכלל זה מי שמדפיס ספרים להזייר את
 הרבים, או שנותן כסף להדפיס

המזכה את הרבים הוא היחסן הכי הגדול בשמים

בספר ישמח משה על התורה בהקדמה בקונטרס תהלה למשה (דף י"א ע"ב) וזו לשון קדשו: מבאר בזה תרומה (דף קכ"ח ע"ב) ההוא זכאה בעי למרדף בתר חיבא וכו' בגין דיתשב לי כאלו הוא ברא לי ודא איהו שבחא דיסתלק ביי יקרא דקב"ה יתיר משבחא אחרא וכו' ועל דא באהרו ורבים השיב מעון וכתוב בריתי היתה אתו החיים והשלום (ועין שם בדף קכ"ט ע"א) כמה הפליגו שם כמה גדולים זכות הצדיקים שמחזירים רשעים בתשובה.

וכן שמעתי מאדוני מורי וחמי ז"ל אשר ספר לו מוזלל"ה איך שפעם אחת נפגשו בעולם העליון רש"י ז"ל עם הרב הקדוש ר' איציקל מדראהאביטש ושאל רש"י ז"ל ר' איציקל איזה זכות ומצוה יש לו לבנו הרב הקדוש ר' מכל המגיד מישרים מזלאטשוב מה ששומע שמרעישו בכל העולמות עם בנו הרב הנ"ל, והשיב לו ר' איציקל הנ"ל, איך שלומד תורה לשמה, ולא נתקרה דעתו של רש"י ז"ל, ואמר לו עוד שפגנו הרבה לסגף את עצמו בתעניתים וסגופים, וגם בזה לא נתקרה דעתו הקדושה, ואמר לו עוד אשר הרבה בגמילות חסדים וצדקה ופזר נתן לאביונים וכדומה ועוד לא נתקרה דעתו.

שוב אמר לו שרבים השיב מעון ועשה הרבה בעלי תשובה בעולם ובזה נחה ושקטה דעתו של רש"י ז"ל, ונחה דעתו הקדושה מה שמרעישים אתו כל הפמליא של מעלה עד כאן.

זכוי הרבים שכרה - והפוכה בלשונות חז"ל (פרק ה' מי"ח)

כל המזכה את הרבים אין חטא בא על ידו, מאי טעמא שלא יהא בגיהנם ותלמידיו בגן עדן שנאמר (א) כי לא תעזב נפשי לשאול לא תתן חסידך לראות שחת. וכל המחטיא את הרבים אין מספיקין בידו לעשות תשובה שלא יהא הוא בגן עדן ותלמידיו בגיהנם שנאמר אדם עשק בדם נפש (ב) עד בור יגוס אל (ג) יתמכו בו. (יומא פ"ז)

(א) למדנו שהקדוש ברוך הוא מונע את החטא מלהכשילו.

(ב) מחיב בנפש שנאבדה על ידו.

(ג) שלא יפל אלא מניחים אותו ויפל בבור גיהנם.

זוהר
השבת

וְאִשְׂרֵיהֶם תִּשְׂרְפוּן בָּאֵשׁ אִ"ר שְׁשֵׁת וּמָה אֵילָנוֹת (שֶׁל אֲשֶׁרָה דִּכְתִּיב בְּהוּ תִשְׂרְפוּן בָּאֵשׁ)
 שָׂאִין אוֹכְלִים וְלֹא שׁוֹתִים וְאִין מְרִיחִים אֲמָרָה תּוֹרָה הַשְּׁחַת שְׂרָף וְכִלָּה הוֹאִיל וּבָאָה
 לְאָדָם תִּקְלָה עַל יָדָם, הַמַּתְעָה אֶת חֲבֵרוֹ מִדְּרָכֵי חַיִּים לְדְרָכֵי מִיתָה עַל אַחַת כְּמָה
 (סנהדרין ג"ד) וְכָמָה.

אִ"ר יַעֲקֹב בְּרָה דְּבַת יַעֲקֹב כָּל שְׁחִיבּוֹ נֶעְנַשׁ עַל יָדוֹ אִין מְכַנְיִסִין אוֹתוֹ בְּמַחְצָתוֹ
 שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, דְּכַתִּיב גַּם עֲנוּשׁ לְצַדִּיק לֹא טוֹב אִין לֹא טוֹב אֶלָּא רַע (וְכִין
 דְּאִינוּ טוֹב הָרִי הוּא רַע) וְכַתִּיב כִּי לֹא אֶ-ל חֲפָץ רָשָׁע אֲתָה לֹא יִגְוֶרָה רַע, צַדִּיק אֲתָה ה'
 שְׂלֵא יִגּוֹר בְּמִגְוֶרָה רַע (אֶלְמָא אִינוּ נִכְנָס בְּמַחְצָתוֹ) .
 (שַׁבַּת קמ"ט)

אִ"ר אֲבָהוּ כָּל הַמַּעֲשָׂה אֶת חֲבֵרוֹ לְדַבֵּר מִצְוָה מַעֲלָה עָלָיו הַפְּתוּב כְּאִלוֹ עֲשָׂאוֹ כו'.
 (סנהדרין צ"ט)

מִשֶּׁה זָכָה וְזָכָה אֶת הָרַבִּים. מִפְּנֵי מָה זָכָה מִשֶּׁה לְמֵאוֹר פְּנִים בְּעוֹלָם הַזֶּה מָה
 שְׁעֵתִיד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְתַן לְצַדִּיקִים בְּעוֹלָם הַבָּא, מִפְּנֵי שְׁעֵשָׂה רְצוֹנוֹ שֶׁל
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וּמִתְאַנֵּחַ עַל כְּבוֹדוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְשֶׁל יִשְׂרָאֵל וְכָל
 יְמֵיו הָיָה מְחַמֵּד וּמִתְאַוֶּה וּמִצְפָּה כְּדֵי שְׂיֵהָא שְׁלוֹם בֵּין יִשְׂרָאֵל לְאֲבֵיהֶם שְׁבַשְׁמִים.
 (תנודבא"ר רפ"ד)

כָּל הַמְּזַכֶּה אֶת הָרַבִּים. עֵין תּוֹסֵפוֹת יוֹם טוֹב שְׁכַתֵּב בְּפִרְשׁוֹ דְקָרָא לֹא תִתֵּן חִסְדִּיקָה [לְשׁוֹן]
 רַבִּים. הַכְּתִיב קְדָרִישׁ. אֲבָל הַקָּרִי הוּא חִסְדִּיקָה לְשׁוֹן יַחִיד אֲטוּ מִשׁוּם דְּהוּא בְּגִיהֶנָם. לֹא סָגִי לְהוּ
 לְתַלְמִידִים עַד שְׂיָבֹאוּ לְרֵאוֹתוֹ שָׁם. יִשְׂאָרוּ הֵם בְּגוֹן עַדוֹן וְלֹא יָבֹאוּ לְרֵאוֹת כְּבִלְעַת אֶת הַקְּדוֹשׁ.
 וְאִם אֲמַנְם אֲמָרוּ בְּדַרְשׁוֹת שֶׁהַצַּדִּיקִים רוֹאִים בְּפִרְעָנוּתָם שֶׁל רָשָׁעִים בְּגִיהֶנָם וּשְׂמִחִים לְרֵאוֹת
 נִקָּם. אִם כֵּן גַּם כְּשִׂיבֹאוּ הוּא עִמָּהֶם לְגוֹן עַדוֹן. מִכָּל מְקוֹם יְבֹאוּן יַחְדוֹ לְרֵאוֹת שְׁחַת. וְלֹא אֲמַר
 לֹא תִתֵּן חִסְדִּיקָה לְרֵאוֹת בְּשְׁחַת. לָכֵן אִין זֶה אֶלָּא תְּפִל בְּלֵי מַלְחָה. גַּם מָה שְׁכַתֵּב תּוֹסֵפוֹת יוֹם טוֹב
 דְּבַעֲנִין דְּוָקָא רַבִּים, שְׁבוּשׁ הוּא בְּעֵינֵי דְיִדְאֵי אֶפְלוּ זָכָה אַחַד, (מִבְּלֵי שְׂיִכּוֹל לְזַכּוֹת יוֹתֵר) מְכַלֵּל
 מִזְכָּה רַבִּים יַחְשֵׁב. וְכֵן לְהַפּוֹךְ כִּי הַכֹּל הוֹלֵךְ אַחַר הַכּוֹנֵה. שְׂאִם הִיָּה בִּיכְלָתוֹ לְזַכּוֹת רַבִּים. הִיָּה
 עוֹשֵׂה. וְלֹא עוֹד אֶלָּא אֶפְלוּ אַחַד שְׂזָכָה לְעַצְמוֹ בַּלְבָּד. נַחֲשֵׁב כְּמִזְכָּה אֶת הָרַבִּים. לְפִי שְׂכַלְן
 זֹכִין עַל יָדוֹ. וְכִמוֹ שְׁכַתוּב עַל הַפְּסוּק "וְאֲנִכִי בְּעֵלְתֵי בְּכֶם" וְגו'. אַחַד מַעֲרִיר מִזְכָּה אֶת כָּל הָעִיר.
 וְאַחַד מִמְשַׁפְּחָה מִזְכָּה כָּל הַמְּשַׁפְּחָה. וְהִינוּ נְמִי לְדַעְתִּי כְּשַׁעוֹשֵׂה כָּל מָה שְׂבִיכְלָתוֹ לְזַכּוֹת גַּם
 לְאַחֵרִים וְאֵף עַל פִּי שְׂלֵא עֲלֵתָה בִּידוֹ. הַמְּחַשְׁבָּה מִצְטָרְפֵת לְמַעֲשָׂה. כְּמוֹ שְׁכַתוּב כָּל הַחוֹשֵׁב
 לַעֲשׂוֹת מִצְוָה וְנִאֲנָס וְלֹא עֲשָׂאָה מַעֲלִין עָלָיו כְּאִלוֹ עֲשָׂאָה. לְפִיכָּה נַחֲשֵׁב לוֹ כְּאִלוֹ כְּכָר זָכָה
 אֶת הָרַבִּים בְּפַעֲלָה. וּמוֹעִיל גַּם כֵּן שְׂיִזְכּוּ רַבִּים עַל יָדוֹ, כְּאִמּוֹר. וְזֶהוּ לְדַעְתִּי פְּנֵי הַקָּרִי וְהַכְּתִיב
 שְׂגִיהֶם לְדַבֵּר אַחַד נִתְכַּוְּנוּ. וְזוֹד עַל עַצְמוֹ אֲמָרוּ. רְצָה לֹאמַר אֵל תִּתֵּן חִסְדִּיקָה וְגו'. שֶׁהָרִי עִם
 הַיּוֹתֵי יַחִיד, לְעוֹלָם אֲנִי חָשׁוּב כְּחִסְדִּיקָה רַבִּים, בֵּין לְפִי הַמְּחַשְׁבָּה בֵּין עַל פִּי הַמַּעֲשָׂה. וְזֶה נִכּוֹן
 וְיָשָׁר. וּמִתְנִיתִין דְּנִקְטָה הָרַבִּים. מִשׁוּם סִיפָא לְאִשְׁמוּעִינָן דְּזַכּוֹת הָרַבִּים תְּלוּי בּוֹ. וְחִטָּא הָרַבִּים
 תְּלוּיָה בּוֹ. וְלְעוֹלָם שְׂאִין חִטָּא בָּא עַל יָדוֹ. אוֹ הַהֲפָךְ שְׂאִין מִסְפִּיקִין בִּידוֹ לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה.
 אֶפְלוּ בְּאַחַד שְׂזָכָה אוֹ שֶׁהַחֲטָא הַדְּבָרִים אֲמוּרִים וְזִיל נְמִי בְּתָר טַעְמָא. וְגַם מַחְמַת מַחְשַׁבְתּוֹ
 שְׂנִכְרַת מִתּוֹךְ הַמַּעֲשָׂה, שְׂאִלוֹ הִיָּה בִּידוֹ לַעֲשׂוֹת כֵּן לְרַבִּים. הִיָּה עוֹשֵׂהוּ, כָּל זֶה בְּרוּר (לְחַם
 שְׂמִים).

אגרות הזהר

בו נקבצו חלק ממכתבי ברכה עדיד וחזק שנתקבלו במערכת מפעל הזהר העולמי
מהתרשמותם של גדולי וחכמי דורנו ובני תורה נכבדים לומדי זהר הקדוש
תוכנו אור מבהיק על התועלת הגדולה של התעוררות בלמוד ספר הזהר הקדוש בכל
קצוות תבל לזקנים עם נערים

הרב מאיר שטרן

הרב דאתרא קדישא מירון ואזור מרום הגליל

טל' 046987107 046990382 ת.ד. 33

ח' שבט תש"ע.

ביבמות (צ.ז.) בכורות (לא): דאמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בר יוחאי, כל תלמיד
חכם שאומרים דבר שמועה מפיו בעולם הזה שפיתויו דובבות בקבר. ורש"י שם
ביבמות וזה לשונו, שיהא שפתי נעות בקבר כאלו אני חי. ורש"י שם בכורות וזה
לשונו: והנאה הוא לו שדומה כחי. רבינו גרשום שם דובבות בעולם הזה ושפיתויו
דובבות בעולם הבא. ואמרתי לפרש תכן של "שפיתויו דובבות", מהו המשמעות ומה
הנאה יוצא לו ולנו על ידי זה, כי אנו באים להרשב"י ומבקשים כל אחד בבקשתו
הרוחנית והגשמית, ששניהם אחד, כי אי אפשר זה בלי זה, ובמה נתרצה לפני הרשב"י
שיתפלל ויעתיר בעדנו שהשם יתברך ימלא בקשתנו, וזה על ידי שאנו לומדים תורתו
בבקשתו "למדו תורת"י" [גטין ס"ז] ועושים לו נחת רוח, ועל ידי זה הוא מחזיר לנו
נחת רוח ומתפלל בעדנו, וכחו גדול, כמו שאמר על עצמו: יכולני לפטר את כל העולם
מן הדיו. וכמבאר בזהר הקדוש (חלק ג' דף קכ"ח) וזה לשונו: אנו קיימי עלמיו, דעלמא
מתברך בגיגו.

על כן בואו ונחזיק טובה להרב הצדיק רבי שלום יהודה גראס, כ"ק אדמו"ר
מהאלמין שליט"א, שזוכה ומזכה רבים בהשתדלותו יומם ולילה להפיץ "אור הזהר"
ולהלהיב את לבות בני ישראל קדושים, לעסק וללמד תמידיו כסדרן את תורת
הרשב"י בזהר הקדוש, ומלבד גדל ההתעוררות שנסמט בני ישראל מקבלים על
ידי למוד זהר הקדוש להתקרב להקדוש ברוך הוא באמונה שלמה ולתשובה שלמה
באמת, להטהר ולהתקדש בקדשה של מעלה, זוכים גם לעורר התנא הקדוש הרשב"י
שימליץ טוב בעדנו לפטר אותנו מן הדיו, ויגלו עלינו מדת הרחמים, שנוזפה לגאלה
שלמה במהרה, אמן כן יהי רצון.

פה דברי ידידו עז מוקירו כערכו הרמה, מברכו בהצלחה גדולה בעבודתו הקדושה
הנ"ל:

מאיר שטרן

זהר
השבט

הרב משה נחשוני

רחוב הרב קוק 12 ראשון לציון טל' 0548481181 039648512

בסייעתא דשמיא, כ"ד אדר תש"ע

לכבוד ידיד נפשי הגה"צ המפרסם שזכה לזכות את עם ישראל ולהעמיד הדת על תקנה בכשרות, בשחיטה, בנקור, בטרה, ועוד. והוציא ספרים רבים שעל ידם השיב רבים מעוון כ"ק האדמו"ר רבי שלום יהודה גראס מהאלמין שליט"א היושב בבית שמש.

רציתי בזה להעלות ולהודות על זיכוי הרבים שהנכם עושים בשנים האחרונות בהפיצכם את למוד הזהר בעולם ובחיבור הספרים והחוברות הרבים הן להלהיב ההמונים והן לתועלת הלימוד המקרבת הגאולה ואשרי חלקיכם.

ובזהר הקדוש פרכת נש"א דף קכ"ב ברעיה מהימנא מתואר הצרות הקשות שיהיה בגלות לפני ימות המשיח הן בגלות עשיו הן בגלות ישמעאל שנקראים כלב ונחש ובפירוש מתוק מדבש מבואר שישמעאל נקרא נחש ועשיו כלב. ונראה להסביר כי יש בחז"ל שאומרים לנחש מה הנאה יש לך שהנך יורק ומטיל ארס, ובאמת כן רואים שהישמעאלים נהרגים ומתפוצצים כשהעיקר להרוג יהודים, ואילו עשיו לא יתאבדו ואת עצמם לא ירגו בשביל יהודים. אלא ככלב. ועל זה מוסיף שם בזהר הקדוש "מי יוכל [בזמן שלפני המשיח להינצל באמונה] בגינם איתמר [בשבילם נאמר] והמשפילים זיהרו כזהר הקריע "בהאי חבורא דילך דאיהו ספר הזהר וכו' ובגין דעתידיו ישראל למיטעם מאילנא דחיי דאיהו האי ספר הזהר יפקון מן גלותא ברחמי [דהיינו משה רבנו רעיא מהימנא מגלה לנו שבזכות למוד הזהר הקדוש ברוך הוא יפקוד מהגלות] וכן בתקוני זהר סוף תיקון ו' וכו' "מהאי חבורא דילך כד אתגליא לתתא בדרא בתרא בסוף יומיא ובגיניה [ניקרא כ"ה י'] וקראת דרור בארץ". ובספר הקדוש בני יששכר מאמר ט' איר ל"ג בעומר מסביר, שהאור הגנוז נחבא בתורה והוא מוסיף שרבי שמעון גלה את האור הגנוז ולכן מדליקים אורות ומדורות עד שיתגלה אור משיח צדקנו כמאמר חז"ל ויאמר אלוקים יהי אור זה אור של משיח ובזכות התעסקות בהאור כי טוב וכו' נזכה לברכה לחיים ולהאיר לעיני כל ישראל. וגם כבודו הוציא הספר אור הזהר ובו לקט מגדולי ישראל מפל החוגים הן מיוצאי המזרח והן מיוצאי אשכנז וליטא והן מגדולי האדמו"רים ורבני קהילות החסידים על חשיבות למוד הזהר ומעלתה הנשגבה, וטובה מרובה המגעת ללומדיה ואשריכם שזכיתם לזה.

כמוכן יש לדעת שאמנם למוד הזהר מקרב הגאולה וכו' אבל יש תמיד ללמוד ולשאול אצל חכמים מסמכים כדי שלא ילמדו בצורה שאינה נכונה.

בכבוד רב:

משה נחשוני, ראשון לציון

